

له بناغلي ډاکټر طارق رشاد سره چې د علم، ادب او فرهنگ په روڼ آسمان کې پیاوړی لیکوال، تکړه شاعر، ژباړونکی او هڅاند څېړونکی دی، د نړېوال ادبي ښوونځی ناتوراليسم په تړاو ځانگړې مرکه.

مرکوال: انجنير عبدالقادر مسعود

د ادب او فرهنگ درنو او پتمنو مينه والو!

دا ځل تاسو ته د پښتني-افغاني فرهنگ د پوې پېژندل شوې، درنې او نوموتې کورنۍ داسې نوښتگر لیکوال، تکړه شاعر، څېړونکی او ژباړونکی در پېژنو، چې د خپلو مسلکي کارونو تر څنگ له خپلو علمي، ادبي او فرهنگي ليکنو او پنځونو سره يې د علم او ادب غوړېدلی ډگر تود ساتلی دی. زموږ دغه پیاوړی لیکوال، څېړونکی او هڅاند شاعر گران او منلی ډاکټر طارق رشاد د دروند، نوميالي او

رښتيني څېرې علامه اکاډيمسين پوهاند عبدالشکور رشاد زوی دی. علامه استاد عبدالشکور رشاد د علم او ادب په تلخلاند ډگر کې هغه روڼ او روښانه ستوری دی، چې څېړنيز او تحقيقاتي نشيرونه (آثار)، علمي، ادبي ويناوې، مقالې او تاريخي پنځونې يې د علم، ادب، ټولنيز، پښتني، ملي، وطني او جغرافيايي ارزښتونو، انساني، بشري، سياسي او تاريخي ژوند په بېلابېلو برخو کې د خورا ستاينې او درنښت وړ دي. د استاد علامه رشاد نوبتگر اندو فکر، خيال، انساني او اخلاقي پيغامونه د پوهې، علم او ادب په ډگر کې نوې لارې پرانيستې او د ده ژور ليد د قلم خاوندانو ته د الهام نوې سرچينې وربښلې دي. د استاد رشاد صاحب نوم د علم او ادب په تاريخ کې د درناوي، نوبت او لوړ هنري مقام په زرينو تورو ليکل شوی دی. د ده پنځونې، څېړنې او شننې ځواک، فکري ژورتيا او ادبي چوپړ او خدمتونه به راتلونکو نسلونو لپاره د الهام روښانه مثال پاتې شي. د علم او ادب مينه وال علامه استاد رشاد د يو پوخ، مخکښ او پياوړي ليکوال، علمي، ادبي او تاريخي ستې، نوبتگر پنځوونکي او څېړونکي په توگه په هېواد کې د ننه او بهر پېژني او ورته درناوی لري.

ما د ښاغلي ډاکټر طارق رشاد د بشپړې پېژندې په موخه د يو لنډ ژوند ليک په ملتيا د څو نوموړو علمي او ادبي څېرو ليدتوگي هم ترلاسه کړې دي. هيله ده ورسره به د ده د علمي او ادبي ستې په تړاو معلومات د يوې ځانگړې مرکې په ترڅ کې تاسو درنو مينه والو ته وړاندې شي.

ښاغلی ډاکټر طارق رشاد د علامه اکاډيمسين پوهاند استاد عبدالشکور رشاد زوی دی، چې په (۶) مه د می میاشتې پر (۱۹۵۶) زېږدیز کال کې په لوی کندهار کې زېږېدلی دی. په پښتو او دري ژبو يې ليکنې او نښيرونه (آثار) چاپ

شوي دي. له انگليسي او هالنډي ژبو سره هم بلد دی. گن شمېر خپلې ليکنې
يې په دغو ژبو هم ژباړلې دي.

چاپ شوي نښيرونه (آثار) يې دا دي:

- د زړه سانده: (پښتوگډه شعرى ټولگه)
- شعرى كه خنجر است: (مجموعه شعرى درى مختلط)
- سپيدې: (پښتو گډه شعرى ټولگه)
- در ميلاد خورشيد: (مجموعه شعرى درى مختلط)
- On the board of memories _ (دشعرونو او لنډو كيسو گډه ټولگه د هالنډى ژباړې سره)
- افغانى شمله: (د لوى استاد علامه پوهاند عبدالحى حبيبي په اړه د مقالو او شعرونو ټولگه)
- د افغانستان په اوسينو حساسو شيبو كې د ملي سياسى او ټولنيز - كلتوري هڅى اړتيا

چاپ شوي كتابگوټى:

- پښې او نندارې (تياتر)
- د پښتو ادب لنډ تاريخ
- پښتو ولسي ادب (فولكور)
- دوينبو زلميانو د اثر سريزه او د نورو نښيرونو (آثار) سرېزې
- بيلا بيلې ادبي ، روغتيايي او سياسي ليكلنې

چاپ شوي مجلې:

- روغتيا (روغتيايي مجله) مهتمم (۲۰۰۰) زېږديز په هالنډ هيواد کې

- خانگه (کلتوري او ادبي مجله) مسوول مدير په هالنډ هيواد کې

- شمله (کلتوري او ادبي مجله) مسوول مدير په هالنډ هيواد کې

زده کړې:

ESOL_ LEVEL ۲ : North West Kent College

English Language in UK

: ۲۰۰۷ _ ۲۰۰۹

Dutch Language : Regional opleiding Centrum

LEVEL ۵ The Netherlands

۱۹۹۵-۱۹۹۷

Basic computer program Utrecht computer programmer

The Netherlands

۱۹۹۸

د کابل طبي انستيتوت:

کابل - افغانستان

MD Diploma (۱۹۷۶_۱۹۸۳)

د نادريې لېسه: بکلوريا

کابل - افغانستان

۱۹۶۹_۱۹۷۵

دندې:

له (۲۰۱۷) تر (۲۰۲۱) زېږدیز په اطلاعاتو او فرهنگ وزارت د فرهنگي چارو
سلاکار.

- کاريز مرستندويه ټولنه (روغتيا او ښوونه): ولايتی مشر

کندهار - افغانستان : د رشاد کلينیک ډاکتر

۲۰۰۴_۲۰۰۷

- د لوی کندهار کلتوري مرکز: مشر

۲۰۰۵_۲۰۰۶

- د نيدرلند افغاني طبي ټولنه: دنړيوالو اړيکو مسوول مشر

۲۰۰۰_۲۰۰۲

- د نيدرلند افغاني کلتوري ټولنې: مشر

۲۰۰۰_۲۰۰۳

په اروپا کې د کلتوري ټولنو گډې جرگې: د مشرتابه غړی

د جمهوریت روغتون ۱۹۸۳_۱۹۸۸ د داخله ډیپارتمنت ډاکتر

د افغانستان راډیو (۱۹۸۷-۱۹۸۸) د هنر او ادبي پروگرام ویاند او چلونکی

په بیلابیلو نړیوالو او د کور دننه کنفرانسونو کې یې گډون کړی د بیلگې په توگه هالنډ، جرمنی، بلجیم، اتریش، سویډن، بریتانیا، امریکا، کاناډا، جاپان او د هېواد په پلازمینه او ډیری ولایتونو او داسې نورو سیمو کې...

ځانگړې لیوالتیاوې:

- طبي، ادبي، کلتوري، سیاسي مطالعه او لیکوالي...

ډاکټر طارق رشاد هغه هڅاند او تاند لیکوال، څېړونکی، ژباړونکی، تکړه ویناوال او شاعر دی، چې په خپلو ادبي لیکنو او شعرونو کې یې د افغاني ټولني رښتیني انځورونه له ټولو ورپېښو دردونو او کړاوونو سره په ډېره زړورتیا په شاعرانه احساس او هنرمندانه ژبه خپلو مینه والو ته داسې بیان کړې دي، چې د لوستونکو او اورېدونکو او هر با احساسه انسان په زړونو او ذهنونو کې د هېواد، بشر پالنې، ملي پیوستون، اتحاد او اتفاق انساني احساسات، جذبات او ولولې راپاروي.

ښاغلی ډاکټر زرین انځور د پښتو ادب د روڼ اسمان په لمن کې هغه نوموتی لیکوال او پیاوړی څېړونکی او کره کتونکی دی، چې په خپله یوه لیکنه کې د ښاغلي ډاکټر طارق رشاد د علمي او ادبي سټې په تړاو یې داسې کښلې دي: ((.... د ښاغلي ډاکټر طارق رشاد په اړه خبرې موږ ته له دوو اړخونو د پام وړ دي. لومړی دا چې هغه د افغانستان د یوې داسې علمي کورنۍ غړی دی چې د افغانستان د تاریخ، ادبیاتو او فرهنگ په څېړلو او راسپړلو کې یې ونډه ډېره درنه ده. ارواښاد استاد رشاد د هېواد یوه ستره علمي هستي وه او زامن یې ډاکټر خالد

رشاد، ډاکټر طارق رشاد او استاد شېرشاه رشاد او نور، هر یو په خپل خپل ځای کې د علم او فرهنگ په کار کې د یادونې وړ ځای لري.

له بلې خوا خپله ډاکټر طارق رشاد که د خپل مشر ورور ډاکټر خالد رشاد په څېر د طب ډاکټر دی، خو یو ښه شاعر، لیکوال او څېړونکی هم دی. هغه لږ لیکل کړي، خو هغه څه چې یې لیکلي دي، پاڅنه یې لیکلي دي او سپری پکې د استاد رشاد د درندو څېړنو نخبې نښانې لیدلې شي.

د دې په څنگ کې هغه یو صادق انسان، یو خواخوږی دوست او ملگری، یو پر وطن مین شخصیت دی. دا هغه څه دي چې د ارواښاد استاد رشاد په ټولو اولادونو کې یې مور د هغه د شخصیت د وړانگو په توګه کتلای شو.))

(۲۹) می (۲۰۲۶)...

ډاکټر طارق رشاد له خپل هېواد او هېوادوالو، پښتو او پښتونولۍ سره، له ولس، ژبې او فرهنگ سره ژوره، پاکه او سپېڅلې مینه لري. د ده په ذهن کې د ملي یووالي، اتحاد او اتفاق، ملي پیوستون، ورورۍ او برابری موخه او مرام له ورايه راڅرګندېږي.

ډاکټر طارق رشاد زړه سواندی، مینه ناک، خواخوږی او متفکر انسان، رښتینی، دروند، د عالي او نیکو اوصافو او لوړو اخلاقو، انساني عواطفو او سپېڅلو احساساتو خاوند شخصیت دی. د علم، پوهې او ادب سره ځانګړې مینه لري. د خبرو او بیان ژبه یې پسته، اغېزناکه او سلیسه ده.

بناغلی نظیف تکل هغه پیاوړی لیکوال، غزلبول او خوږ ژبی شاعر دی، چې د خپلو منظومو او منثور نښیرونو له لارې یې د پښتو ادب گلبن ښېرازه او روښانه ساتلی دی. ده په خپله یوه لیکنه کې د ډاکټر طارق رشاد د علمي او ادبي شخصیت په اړه داسې کښلې دي.

((... ډاکټر صاحب طارق رشاد په کسبي حساب د طب ډاکټر دی او د انسان د اناتومی سره سر و کار لري په طبابت کې هم مجرب او وتلی ډاکټر دی، له بله اړخه شاعر، لیکوال او خپرونکی هم دی چې دا اړخ یې بیا د انسان د روح او روان سره سر و کار لري.

د همدې علمي او ادبي امتزاج له برکته یې په لیکنو او خپرونو کې د عقل او احساس منطق، تخیل، علم او هنر ښکلی توازن لیدل کېږي.

ډاکټر طارق رشاد په معاصر فکري او فرهنگي ډگر کې هم د یو فعال او اغېزناک قلموال په توګه پېژندل کېږي.

په شخصي ژوند کې هم د یو دروند ظریف شخصیت خاوند دی، په ملګرتیا کې ډېر ښه ملګری دی، یو ښه ښوونکی دی باریک بین دی زر یې په خبره سر خلاصېږي او بل هم زر پوهولی شي، زه یې په ملګرتیا ویاړم، روغتیا او خوشاله ژوند ورته غواړم.))

ما د بناغلي ډاکټر طارق رشاد د پوره پېژندګلوي په تړاو له ده سره یوه ځانګړې مرکه جوړه کړې ده، چې ستاسو د علم او ادب درنو مینه والو پام ورته راګرځوم. ګران ډاکټر طارق رشاد صاحب زما سلامونه او نیکې هیلې ومنئ، اجازه راکړئ چې خپلې پوښتنې پیل کړم.

گران مسعود صاحب ډېره مننه. زه هم تاسو او ټولو مينه والو ته سلامونه وړاندې
کوم او ستاسو په خدمت او چوپړ کې يم.

مسعود: تاسو په هېواد کې د ننه او بهر د لرغوني ادبياتو تاريخي شاليد، رېښې،
آر، فکري بنسټونه او ارزښتونه، ځانگړتياوې او منځپانگه څه ډول څېړئ؟

ډاکټر رشاد: ادبيات د انسان د فکر، احساس، تجربې او ټولني هنري بيان دی. دا د ژبې هغه لوړه بڼه ده چې يوازې د معلوماتو د ليرد لپاره نه، بلکې د ښکلا، تخيل او معنوي تجربې د رامنځته کولو لپاره کارېږي. ادبيات د انسان د ژوند هينداره ده او د هرې دورې فکري، ټولنيز او کلتوري حالتونه منعکسوي.

لرغونی ادبيات د انسان د فکري تاريخ له پخوانيو ريښو سره تړاو لري. دا ادبيات د اساطيرو، حماسو، مذهبي متونو او شفاهي روايتونو له لارې رامنځته سوي دي. په دې متونو کې د هغه وخت د انسان نړۍ ليد، باورونه، ديني تصورات او ټولنيز ارزښتونه نغښتي دي. لرغونی ادبيات يوازې تاريخي ميراث نه دی، بلکې د انساني فکر د پرمختگ لومړني پړاوونه دي.

لرغونی ادب بايد په دوو لارو وڅيرل سي: لومړی، د اسطورو، وياړونو او ټبر پېژندنې له لارې چې نکلي، ديني او حماسي ريښې لري.

دوهم، د تاريخي ښکلاپوهنې لار ده چې د ادبي قالبونو بدلونونه د ټولنيزو بدلونونو په رڼا کې وړاندې کوي لکه د لرغوني يونان او روم ادبيات چې د کلاسيکيزم د مکتبونو بنسټگر دي، په داسې حال کې چې د پښتو لرغونی ادب پر دود، دستور، حماسو، طبيعت، دين، تصوف او اسلامي کلتور ولاړ دی.

د همدې لرغوني ادب په خپرنه کې بايد پوه سو چې د پښتو ژبې لرغونى او زوړ ادب پر دوو برخو ويشل کېږي: ناليکلى (شفاهي) او ليکلى (تحريري). تمرکز

خو پښتو ژبه د ناليکلي (شفاهي) ادب د ډېروالي او څرنگوالي له امله ډېره بډايه ده او د سيمې په ژبو کې ځانگړى مقام لري لکه لنډى (تپې)، کاکړى، پارکي (لنډکى، بندى، سورې، بچکي)، سروکي (نيمکى، پامونه)، نارې، چغيان (انگى، هوى سندرې)، د بنادى سندرې، د ميندو سندرې، ساندي، نکلونه، متلونه...

په پښتو کې د ناليکلي ادب دغه بيلابيل ډولونه او د دغه ادب ډيروالى سړى په دې باور کوي چې زموږ خلکو سره څومره هنري ذوق او احساس وو او خپل ذوق و احساس يې د دغه ادب په بيلابيلو قالبونو کې ځايواه.

اوس چې موږ د پښتو د ناليکلي ادب کومې ثبت سوي بيلگې لرو له کومو استثنايي مواردو پرته له تاريخي پلوه ډيري لرغوني نه دي خو مفکوره او د فکر طرز يې په ځينو کې لرغونى او د ځينو شکلي جوړښتونه هم له ډيرو لرغونو وختونو روايت کوي او له هغو آريايي سندرو سره ورته والى چې زرگونه کلونه وړاندي په دې خاوره کې ويل سوي، پالل سوي او وده ورکړه سوې ده او ځانگړنه يې داده چې په غاړه (لحن) ويل کېږي .

د لرغونى پښتو ادب په ليکلي لومړي پړاو کې چې له دوهمې هجري پيړۍ پيل کېږي، ډېر يې په لېږد کې څخېدلي او ضايع سوي، بنايي ځينو تورو يې د وخت په تيريدو بدلون موندلى وي خو تر موږ رارسيدلي دي چې په غور کې د امير کروړ له وياړنې، د کسى غره لمنو کې د بيت نيکه له مناجاته او همدارنگه د شيخ اسماعيل او څرښبون د بيلتانه له سندرو، او په ملتان کې د شيخ رضى لودي د شعر په ځواب کې د نصر لودي له شعر څخه چې په لرغونو اوزانو کې ويل سوي دي، را پيل

کبیري ، بيا د شيخ تيمن کاکړ او قطب الدين بختيار کاکي د مينې له سوزه ډک دييلتانه له سندرو، د ښکارندوی د طبيعت د ښکلا او د پسرلني ښکلي انځورگر شعر او داسې نورو نيولې تر کلاسيکي ديواني شاعری لکه د خوشال بابا، رحمان بابا، حميد بابا او داسې نورو تر شاعری پوري غزيرې او د خپلو لرغونو شعري قالبونو د دود ترڅنگ د ختيځي شاعری دود هم رامنځته کيږي او د هغه نوي شعري ژانرونه خپلوي، لکه قصيده، غزل، قطعه، رباعي، مثنوي، مخمس، مسدس، ترکيب بند، ترجيع بند او نور شعري ډولونه. خو په يو توپير سره چې په ۱۳۴۸ لمريز کال کې علامه اکاډميسن پوهاند عبدالشکور رشاد د "پښتو نظم عروضي سيستم" اثر وليکي چې په دې سره يې د عربي عروضي او سيلابیک سيستم تطبيق پر پښتو رد کړ او سيلابوتونیک سيستم يې د پښتو لپاره د عروضي سيستم په توگه ثابت کړ چې په دغه بکر اثر يې په کال ۱۳۵۰ ل کال کې د "پوهنوال" علمي رتبه ترلاسه کړه ځکه نو پښتو د ختيځي شاعری ډولونه له خپل عروضي سيستم سره د ځان کړل، نه د هغو د عروضي سيستم سره. ورو ورو مسجع نثر هم په روان نثر بدل سو.

خو د ناليکلي يا شفاهي ادب تاريخ چې ډېر پخوانی دی، ټول نه خو ځيني يې سينه په سينه ساتل سوي او خوله په خوله را انتقال سوي دي خو ولسي موسيقي هم د هغه په لېږد کې خپل رول ادا کړی دی، چې ځينو ډولونو يې لرغوني ترنمي جوړښتونه ساتلي دي چې د آريايي سندرو او د ريگويدا او اوستا سندرو او گاځونو ته ورته دي، ساتلي دي.

د دغه ناليکلي (شفاهي) پښتو ادب د بيلگو په راټولونه کې زما د معلوماتو له مخي تر ټولو پخوانی کار د هندوستان د نواب محمد ارتضي خان دی، ده د ۱۲۲۵ سپورميز (ه ق) شاوخوا په خپل فرهنگ ارتضايی نومي کتاب کې ځيني پښتو لنډی

ثبت کړي دي او د لويديځوالو څخه د جميز ډارمستتر کار د يادولو وړ دی چې "د پښتونخوا د شعر هار و بهار" يې په ۱۸۸۸ زېږديز (م) کال په پاریس کې چاپ سو او په افغاني پوهانو کې غلام محی الدین افغان (۱۳۰۰ ل مړ) دا کار تر هر چا دمخه کړی دی او په "سراج الاخبار افغانیه" کې د پښتو متلونو بیلگې چاپ کړي دي. تر ده وروسته په کندهار کې د پښتو ادبي انجمن سره او بیا په کابل کې د پښتو ټولني له تاسيس سره سم زموږ خواخوږو ادیبانو د پښتو شفاهي ادب د بیلابیلو ډولو نمونې ثبت او خوندي کړې، په دې کسانو کې د سرلاري په توگه محمد گل نوري (۱۳۵۲ ل مړ) د لوی حق خاوند دی.

د ادبي اثارو په څېړنه کې باید د هغه د ایجاد او ودې شرایطو او د ادبي پدیدو شکلي او موضوعي ځانگړتیاوو ته پام وسي. مهمه دا ده چې دا متنونه د هغه وخت او ځای د خلکو د دود او دستور سره وڅیړل سي.

مسعود: په هېواد کې د ننه او بهر د معاصرو ادبیاتو تاریخي شالید، رېښې، آر، فکري او هنري بنسټونه او ارزښتونه، ځانگړتیاوې، پیل، پرمختیا او پراختیا څه ډول څېړئ؟ د دې زمانې، د ملي، ادبي، علمي او فلسفي نامتو ستو په تړاو څه لید لری؟

ډاکټر رشاد: بهر کې معاصر ادب له مدرنیته پیلېږي. د نولسمې پېړۍ په وروستیو کې، صنعتي انقلاب او بیا نړیوالو جگړو دودیز ادب بدل کړ.

په افغانستان کې معاصر پښتو ادب د مشروطه غوښتنې او سیاسي بدلونونو تر اغېز لاندې دی.

د دې تر څنګ باید وویل سي چې پښتو معاصر ادب په اوسني افغانستان کې پر څلورو پړاونو ویشل کېږي:

لومړی پړاو یا د روښانتیا پړاو، چې د "سراج الاخبار افغانیه" د خپرېدو له وخته پیلېږي.

دوهم پړاو یا د وینتیا پړاو، چې د وینس زلیانو له وخته را پیلېږي.

دریم پړاو یا د اوبنتون پړاو، چې د ظاهرشاه د ډیموکراسۍ د لسیزې له لومړیو راپیلېږي.

څلورم پړاو بدلون یا انقطاب پړاو، چې له کودتاوو، تېریو او سیاسي بدلونونو را پیل کېږي.

خو پښتو معاصر ادب په هغه سیمه کې چې انگریز ښکیلاک له خپلې اډانې بېله کړه، بېله بڼه غوره کړه. ځکه نو تر ډیورنډ کرښې هاخوا، د هند د نیمې وچې له ویش مخکې د پښتو معاصر ادب پړاو دی او بل له هغه وروسته د پښتو معاصر ادب پړاو دی خو یوه خبره د پام وړ ده چې د کډوالو په ورتلو سره د دې ادبي بهیر راکړه ورکړه ډیره سوه او هلته هم شمالي پښتونخوا بېله او جنوبي پښتونخوا بېله پر دوو حوزو ویشل کېږي، ځکه د دوی د ادب هستونې پرمختیا بهیرونه څه توپیر لري.

همدارنگه اوس د سند، هند، خلیج او عربي هېوادونو ترڅنګ په لویدیځو هېوادونو، روسیه او نوره نړۍ کې کلتوري ټولنې او د پښتو ادب فرعي حوزې موجودې دي چې خپلې ادبي لاسته راوړنې لري.

پښتو معاصر ادب تر ډېره د سیاسي بهیرونو ترڅنګ وده کړې ده او تر شلمې پېړۍ پورې یوازې د عربي او سیمې له اثارو سره اشنا و او ورشو یې له همدې بڼې، خوند او ښکلا له چینې خړوبیده خو وروسته د نړۍ د ادب له پېژندلو سره یې د خپلو ادبي ډولونو ترڅنګ د هغو ژانرونه او ډولونه هم د ځان کړل، لکه: ناول، رومانس،

لنډه کيسه، د ساينس فکشن او ميتافکشن کيسې، ډرامه، آزاد شعر، سپين شعر، هايکو او داسې نور.

خو زما په اند اوس نه يوازې پښتو ادب، بلکې د سيمې ادب پر دريو لیکو روان دی: ليرال ادب، ملي ادب او بنسټپال يا راديکال ادب.

مسعود: ستاسو په اند کوم ډول نښيرونه (اثار) د ادبي نښيرونو (اثارو) او ادبياتو په توگه وپشل کېدای شي؟ او دا راته وواياست څه وخت لیکوال او شاعر يو ادبي اثر پنځولای شي؟

ډاکټر رشاد: ادبي اثر هغه ليکنې يا وينا ته وايي چې په هغې کې د ژبې ښکلا (استعاره، ايهام، شرنګ ...) له يوازې خبرو يا گرامري دندې څخه غالب وي. يوه ساينسي يا ورځپاڼيزه ليکنه ادبي نه ده خو په ځيرکتيا له ادبي صنايعو څخه گټه اخلي.

ليکوال يا شاعر هغه وخت کولای سي ادبي اثر هست کړي چې د سبک پوهاوي ته رسېدلی وي؛ يعنې په ادبي قواعدو او دودونو پوه وي او يا په قصدي او هنري توگه يې مات کړي. همدا راز ادبي اثر بايد په لوستونکي کې يو ډول ښکلاپوهنيزه تجربه راپيدا کړي، لکه هېښتيا، همدردی، يا پاکي.

مسعود: د ادبياتو د موخو او دندو، همدا راز د ژمنو او نا ژمنو ادبياتو او د ادبياتو د نورو اړخونو په اړه که لږ څه رڼاوی ورکړئ؟

ډاکټر رشاد: زما په اند ادبيات څلور اصلي دندې لري: پوهنيزه (د نړۍ او انسان پېژندنه)، روزنيزه (اخلاقي جوړښت)، خوندورتيا (ښکلا او تفريح) او ټولنيزه نيکه (د ټولني پټ زخمونه ښکاره کول).

د ادب په ژمنتيا باندې: سارتر وايي چې ليکوال نسي کولای بې ژمنې وي ځکه ليکل پخپله يو عمل دی او هر عمل په تاريخي حالت کې مانا لري. په مقابل کې، د هنر د هنر لپاره پلويان وايي چې د ادبياتو ارزښت په خپله به ده کې دی نه يوې نظريې ته خدمت کول. زما په اند، غوره ادب هغه دی چې ژمنتيا په قالب بدله کړي نه په شعار بلکې د روايت په طريقه، د ليد په زاويې او د استعارو په انتخاب.

مسعود: د ادبياتو د وېش، د ژبې او ادبياتو د اړيکو په اړه څه ليد لري؟

ډاکټر رشاد: د ادبياتو وېش په درېو غورو برخو کې کېږي: غنايي (شعر، سرود)، کيسه ايز (ناول، کيسه) او ننداريز (ډرامه، فلم نامه). په نوي عصر کې، ترکيبي قالبونه (منثور شعر، شاعرانه ناول، مستنده کيسه) پولې کمزورې کړي دي. خو له وېش څخه مهمه د ژبې او ادب اړيکه ده چې ادب د طبيعي ژبې د قواعدو په چوکاټ کې د ژبې هنري لوبه ده. شاعر او ليکوال نه له ژبې تښتي او نه بشپړ د هغه تابع دی، ژبه يو ثانوي جوړښت ته اړوي چې موسيقي، ناڅرگندتيا او څو ماناوي پيدا کړي. پرته له ژبې ادبيات نسته، خو ادبيات ورځنۍ ژبې ته د بدلون ځواک لري.

مسعود: ژان پل سارتر (۱۹۰۵-۱۹۸۰) چې د شلمې پېړۍ له مخکښو پنځونکو، مخورو او مهمو فيلسوفانو او انديزو څخه وو، دغه تکره ليکوال د خپلو نوموتو اثارو تر څنگ د (ادب څه شی دی؟) په نوم يو اثر هم کښلی دی او دا کتاب د لمړي ځل لپاره پر (۱۹۴۸) زېږديز کال کې خپور شو. ستاسو په اند سارتر د ادب او ادبياتو د ارزښت، ژمنتيا او مسؤليت په اړه څه فکر کاوه؟

ډاکټر رشاد: سارتر استدلال کوي چې ادبيات هميشه ژمن دي، ځکه ليکوال په ليکلو سره يوه نړۍ د لوستونکي پر مخ پرانيزي او د انتخاب بلنه ورکوي. د ادبياتو

ارزښت له واقعیت څخه په تېښته کې نه دی، بلکې په دې کې دی چې واقعیت د بدلون وړ یو شی ونیږي. سارتر د شعر او نثر ترمنځ توپیر کوي: شاعر د لغتونو څخه د یو شي په توګه کار اخلي، خو د نثر لیکوال د لغتونو څخه د اشارې د وسیلې په توګه ګټه پورته کوي. نو نثر لیکوال نه سي کولای بې پرې او بې پروا وي. د لیکوال مسؤلیت دا دی چې د لوستونکي ازادې راوپاروي او هیڅکله د هغه پر ځای پرېکړه ونه کړي.

اوس به راشو د ادبي ښوونځیو لورلید ته:

د ادبي مکتبونو او سبکونو په تړاو خبرو ته:

مسعود: تاسو ادبي مکتبونه، ادبي سبک، تګلوري او ارزښت یې، همدا راز ادبي ځېلونه، ټوټې (ژانرونه) څنګه راپېژنئ (تعریفوئ). او دا راته وویاست، چې کوم مکتبونه کولای شو د ادبي مکتبونو په نوم ونومولای شو؟

ډاکټر رشاد: ادبي مکتب د لیکوالانو او کره کتونکو هغې ډلې ته وايي چې په یو ټاکلي تاریخي دوره کې د ښکلاپوهنې د یوشان اصولو پیروي کوي او ډیری یو ډول مانیفست یا تګلاره لري. ادبي سبک خو د یو لیکوال یا دورې ځانګړنه وي او لازمي نه ده چې ډله ایزه پیروي وي. ژانر هم یو دودیز قالب دی چې د فحوا او محتوا ځانګړي توقعات رامنځته کوي.

زما په اند، هر هغه منظم جریان چې نظري شالید، شاخص، اثار او تاریخي اغېز ولري، ادبي مکتب بلل کېږي؛ لکه کلاسیسېزم، رومانټیسېزم، رئالیسېزم، ناتورالیسېزم، مدرنیسېزم او پست مدرنیسېزم...

مسعود: تاسو د ادبي مکتبونو په بهیر کې د ادبي ځپلونو (ژانرونو) د بنسټیزو بدلونونو د ودې او پرمختیا په اړه څنگه اندی؟

ډاکټر رشاد: ادبي ژانرونه هیڅکله ثابت نه دي. مثلاً ناول چې یو وخت عام خوبوونکی ژانر و، وروسته غالب ژانر سو. هر ادبي مکتب موجود ژانرونه بدلوي. کله کله مکتبونه نوي ژانرونه پیدا کوي. په افغانستان کې هم موږ د رئالیسم په تیره بیا انتقادي ریالیسم او ناتورالیسم تر اغېز لاندې د پښتو د هنري نثر، آزاد شعر او ښاري لنډې کیسې د بیا زیږون شاهدان یو.

مسعود: د هیڅ ادبي مکتب رامنځته کېدنه ناڅاپه او له سریزې پرته نه وي، د هر یوه ډېرې نښې د پخوانۍ دورې په ادبي اثارو کې موندل کېدای شي. تاسو هغه لاملونه او توکي څنگه ارزوئ چې د ادبي مکتبونو د پیدایښت، جوړېدنې، بدلون، ودې او پرمختگ او د له منځه تللو لامل ګرځي؟

ډاکټر رشاد: ادبي مکتبونه هیڅکله په خلا کې نه راپیدا کېږي. اصلي عوامل دا دي:

۱. ټولنیز-سیاسي بدلونونه: صنعتي انقلاب د رئالیسم او ناتورالیسم سبب سو. نړیوال جنگونه د مدرنیسم پیدا کوونکي وو.

۲. د علومو پرمختگ: د تکامل تیوري او رواني کتنې په ناتورالیسم او سوریاالیسم باندې ډېر اغېز وکړ.

۳. د مخکیني مکتب په وړاندې غبرګون: ناتورالیسم د رومانټیسم د ایډیالیسم غبرګون و.

۴. تخنیکي نوښتونه: د عکاسي اختراع انځورګران امپرسیونیسم ته واړول؛ سینما د ناول د روایت پر بڼه اغېز وکړ.

د مکتبونو زوال بیا هغه وخت پېښېږي چې د هغوی اصول کلیشيی سې او نوی نسل د نوو تجربو د څرگندولو لپاره نوو قواعدو ته اړتیا پیدا کړي.

مسعود: ستاسو په اند یو لیکوال او شاعر څنگه کولای شي چې هم د یو مکتب پلوی اووسی او هم خپل ځانگړی چلند لار او دود ولري؟

ډاکټر رشاد: دا کشمکش د خلاقیت له ډېرو جذابو اړخونو څخه دی. ځواب د قواعدو په بیا پیدا کولو کې پټ دی. خلاق لیکوال د مکتب قواعد د زنجیر په توگه نه گوري چې لاس او پښې یې ور تړي بلکې د امکاناتو د یوې وسیلې په توگه درک کوي. قاعده منل یې له پوهې او ماتول یې په حساب وې، دغه روښانه لار ده.

مسعود: تاسو ناتورالیست ادب څنگه راپېژنئ؟ د دې ادبیاتو تر ټولو اړینې ځانگړنې او ځانگړتیاوې کومې دي؟

ډاکټر رشاد: ناتورالیسم په ادب کې د ساینسي (تجربې) میتود کارول د انسان په مطالعه کې دي. ناتورالیست لیکوال د یو ژوپوه په څېر د کرکټرونو چلند د دې فرضیې له مخې چې د دوی برخلیک د ارثیت او چاپېریال له خوا ټاکل کېږي، تحلیلوي.

د هغه اړینې ځانگړنې:

۱. جبر: انسان ازاد نه دی.

۲. عینیت: د ساینسي راپور په څېر عینیت (لیکوال مستقیم اخلاقي قضاوت نه کوي).

۳. تمرکز: د ژوند پر تیاره اړخونو تمرکز (بې وزلې، لېونتوب، نشه، تاوتریخوالی...).

۴. طبقاتي چلند: عادي او ډیری د ښکته طبقې کرکټرونه.

۵. د شعار ورکولو صنعتونو ردول (په «حقیقت» پسې دی ، نه ارمانی «بنکلا»).

مسعود: د ناتورالیسمو ادبیاتو تر ټولو مهم او نوبتگر لیکوال څوک ول؟ مهربانی وکړئ د هغوی د نامتو او گټورو اثارو نومونه واخلي.

ډاکټر رشاد: بې له شکه امیل زولا د ناتورالیسم تر ټولو مهم او نوبتگر لیکوال دی. هغه د شلو ټوکو لړۍ «روگن ماکار» سره د ناتورالیسم بنسټ ایښی دی.

د دې لړۍ تر ټولو مهمو اثار دا دي:

د نلدوانۍ ژرنده.

خوپنځای - د کارگرو بدحالی او الکولیزم انځورول.

ژرمینال - د کان کیندونکو د اعتصاب ، تر ټولو ځلېدونکی ناول.

مخکه - توند کلیوالي ژوند ښودل.

ساني - د یو سرتېري د رواني ړنگېدا تحلیلول.

تېرس راکن - د هغه لومړی مهم ناول.

مسعود: تاسو د ناتورالیسم (طبیعت گرایی یا طبیعت باوری) ښوونځی څنگه

راپېژنئ او ارزوئ، کوم چې په نولسمه پېړۍ کې د علمي او فلسفي اندونو او

افکارو د پراختیا پایله وه. مهربانی وکړئ د دې مکتب د تاریخ، آر او بنسټ په اړه

لنډ مالومات راکړئ، چیرته، کله او د چا لخوا جوړ شوی دی او لومړني بنسټ

ایښودونکي یې څوک دي؟

ډاکټر رشاد: ناتورالیزم د نولسمې پېړۍ په دوهمه نیمايي په فرانسه کې راتوکېدلی

ادبي مکتب دی، چې له ۱۸۶۵ څخه تر ۱۸۹۵ پورې خپل اوج ته ورسېد. دا مکتب

په اصل کې د علمي انقلاب، صنعتي بدلونونو او ټولنيزو بحرانونو مستقیمه پایله وه. د دې بنسټ اېښودونکی «ایمیل زولا» دی، هغه څوک چې نه یوازې دا مکتب یې تعریف کړ بلکه عملي بڼه یې هم ورکړه.

خو په څرگند ډول د "ناتورالست مکتب" نوم ایښودنه د ۱۸۷۷ ز کال د اپریل پر شپاړسمه د "تراپ" په رستوران کې د شپې ډوډۍ پر میز تر سره سوه، کله چې گوستاو فلوربر، ایزمونو دو گونکور، ایمیل زولا او د آینده ډله (مدان) راټول سوي ول. دا وراشه (اصطلاح) چې د علم، فلسفې او هنر د کره کتنې له ژبې را اخیسته سوې وه ادب ته ننوته.

سره له دې چې د اوولسمې پیړۍ راهیسي د فرانسې د ښکلو هنرونو اکاډمي هغه عقیده چې د طبیعت تقلید په هرڅه کې اړین بولي ناتورالیستي بللې، دا وراشه یا اصطلاح په ځانگړي ډول په انځورگرۍ کې کاریده. بودلر باور درلود چې: "انگر Ingre د طراحی په برخه کې د ناتورالیست مکتب تر ټولو مشهور استازیتوب کوي".

په فلسفه کې ناتورالیزم د هغو کسانو نظام دی چې طبیعت د لومړي اصل په توگه مني او د هر څه نسبت هغه ته کوي. د اپیکوریان څخه نیولې تر پوزیتیویستانو پوري چې دې کې گاساندي Gassendi او د دایرةالمعارف انډیوالان ځاییدای سي.

دا وراشه د ځینو کره کتونکو په نظر یو قیاسي مفهوم لري او هغه لیکوالو ته ویل کیږي چې د ویکتور هوگو په وینا (د پیړۍ کیسه ۱۸۵۹) "هڅه کوي چې له ټولنيزو ستونزو سره هغه چارې وکړي چې یو طبیعت پوه یې د ژویو پوهني feral sciene سره کوي" بودلر په ۱۸۴۸ ز کال کې بالزاک ته "طبیعت پوه... مشاهده کونکی... او ناتورالست" وایي.

د زولا ناتوراليزم د حقيقت سره بي پايه وفاداري او يو ډول بنسکلاپوهنه ده او هم پوزيتيويزم ته ادبي اړتيا ورکول دي او په پايله کې د طبيعي تاريخي ميتودونو يو ډول ناول ته راوړل دي.

زولا په خپل اثر «تجربوي ناول» کې دا نظريه وړاندې کړه چې ناول بايد د ساينس په شان وي: ليکوال بايد لکه يو ساينسپوه مشاهده وکړي، فرضيه جوړه کړي او بيا يې په کيسه کې وازمويي. د دې نظر تر شا درې اساسي سرچينې دي: د اگوست کنت پوزيتيويزم، د ډاروين د تکامل تيوري، او د کلود برنار تجربوي ميتود.

پوزيتيويزم وايي چې يوازې هغه څه رښتيا دي چې د حس له لارې درک کېدی سي. ډاروين انسان د طبيعت يوه برخه گڼي، نه يو استثنا او دژوند او وراثت قوانين باندې پلي کوي.

برنار وايي چې حقيقت بايد د تجربې له لارې کشف سي. ناتوراليزم دا درې واړه ادبياتو ته راوړي.

مسعود: د هر ادبي مکتب ډېرې نښې د پخوانۍ دورې په ادبي اثارو کې موندل کېدای شي او د هر ادبي او هنري مکتب رامنځته کېدنه د خپلې دورې د ځانگړو ټولنيزو، کلتوري، سياسي او تاريخي شرايطو او د فلسفي افکارو تر اغيزې لاندې وي. ستاسو په اند هغه عوامل او انگيزې څه دي چې د ناتوراليسم مکتب د رامنځته کېدو لامل شوي دي؟

ډاکټر رشاد: د دې مکتب د رامنځته کېدو لاملونه څو اړخيز دي. له علمي اړخه، د ډاروين نظريې او د ساينس پرمختگ د انسان پر ازادې ارادې شک پيدا کړ. له ټولنيز اړخه، صنعتي انقلاب يوه نوې غريبه طبقه پيدا کړه چې تر هغه مخکې ادبياتو

کې نه ښکارېده. له ادبي اړخه ناتوراليزم د رومانيزم د احساساتي مبالغې او د واقعيت پالنې د نيمگړتياوو پر ضد يو غبرگون و.

سياسي شرايط هم مهم ول: سانسور، بې عدالتي او د دوهمې سترواکۍ فشارونو ليکوالان دې ته اړ کړل چې د ښکلي خيال پر ځای سخت واقعيت وښيي.

مسعود: تاسو د ناتوراليزم د مکتب آرونه، بنسټيزې او مهمې قاعدې، اړينې ځانگړنې او غوره ځانگړتياوې او د ناتوراليزم سبک، تگلوري او ارزښتونه څنگه ارزوئ؟

ډاکټر رشاد: د ناتوراليزم قوت په دې کې دی چې ژوند بې پردې ښيي. هغه موضوعات چې مخکې شرمناک يا پټ بلل کېدل لکه فقر، فساد، جنسي انحراف، دا ټول يې ادبياتو ته رانايستل. د حسي جزياتو او تجربو دقيق بيان يې هم ځانگړنه ده، چې لوستونکی د صحنې برخه گرځوي.

خو کمزوری يې هم څرگندې دي: جبرپالنه يې دومره قوي ده چې انسان بې اختياره ښکاري، بدبيني يې تر حده اوږي او کله کله د علمي تقليد له امله ادبي ښکلا کمزورې کېږي.

سره له دې، ارزښت يې دا دی چې ادبيات يې له خيال څخه راکښته کړل او د ټولنيزو حقيقتونو بيان يې ممکن کړ.

مسعود: ناتوراليزم چې له فلسفي پلوه يو هنري خوځښت دی، په اصل کې يوه اصطلاح ده چې د علم، ساينس، فلسفې او هنري تنقيد او کره کتنې له ژبې څخه ادب ته داخله شوې ده. تاسو دا مکتب د فلسفي افکارو په رڼا کې څنگه ارزوئ؟

ډاکټر رشاد: له فلسفي اړخه، ناتوراليزم د ماديت پالنې او ميخانیکي ماتريالېزم يوه بڼه ده. انسان پکې د طبيعي قوانينو تابع يو موجود دی، نه يو ازاد فاعل. دا فکر د هابز، ديدرو او هلوتیوس له نظرياتو سره تړاو لري.

دغه ليد وروسته د اگزيستانسياليسټانو له خوا نقد سو، ځکه هغوی ويل چې انسان بايد ازاد وي او خپل انتخاب ولري.

مسعود: شوپنهاور (زېږېدنه: ۱۷۸۸، مړينه: ۱۸۶۰) يو آلماني فيلسوف دی چې په اروپا کې يو له سترو فيلسوفانو څخه شمېرل کېږي او د اخلاقو، هنر، معاصر ادب او نوې اروپا پوهنې په برخه کې په تاريخ کې ترټولو اغيزمن فيلسوف دی. نوموړي ډير ليکوال او له هغې ډلې څخه د تاتوراليسم د مکتب ليکوال يې هم اغيزمن کړې دي. تاسو په ناتوراليسټو ليکوالو کې د شوپنهاور د فلسفې اغيز په تړاو څنگه اندی؟

ډاکټر رشاد: د شوپنهاور فلسفه، که څه هم مستقيمه نه ده، خو پر ناتوراليزم اغېز لري. هغه نړۍ د ږندې ارادې محصول گڼله او ژوند يې له رنځ سره تړلی باله. دا بدبيني د ناتوراليزم له فضا سره نژدې ده.

خو توپير يې دا دی چې شوپنهاور هنر په تيره بيا موسيقي د لنډ مهاله خلاصون وسيله گڼي، خو ناتوراليزم داسې هيڅ هيله نه پرېږدي.

مسعود: په ادبياتو او هنر کې د ناتوراليسم د بنوونځی د آرونو او بنسټونو په اړه څه ليد لری؟ تاسو په ادبي ناتوراليسم کې مهم توکي څنگه ارزوی؟

ډاکټر رشاد: د ناتوراليزم مهم عناصر دا دي: شخصيت د ميراث او چاپېريال محصول دی؛ چاپېريال فعال او د اصلي شخصيت راوی دی او روايت بيا کلينيکي

او عيني وي؛ پلاټ ساده او ژبه يې سيده او مستقيمه وي او ډېر وخت مستند او تکراري جزیات کارېږي.

مسعود: امیل ادوارډ شارل انتون زولا (زیریدنه: ۱۸۴۰، مړینه: ۱۹۰۲) رمان لیکونکی، ډرامه لیکونکی، ژورنالیست، تر ټولو نامتو فرانسوی لیکوال، چې د ناتورالیسم د غورځنگ یو له مهمو مخکښانو او بنسټ ایښودونکو څخه شمیرل کېږي. مهرباني وکړئ د دې نامتو لیکوال د اندونو او افکارو، عقایدو، لید توگو د علم او ساینس د تیورۍ او پرمختگ په برخه کې په ځانگړې توگه د فیزیولوژي او جیولوژي د علم په تړاو او د ده د نوموتو اثارو په اړه په لنډه توگه خپل مالومات راسره شریک کړئ؟

ډاکټر رشاد: امیل زولا (Émile Zola) د نولسمې پېړۍ له هغو سترو فرانسوي لیکوالانو، ژورنالیستانو او مفکرانو څخه و، چې د ناتورالیسم (Naturalism) ادبي مکتب بنسټگر گڼل کېږي. نوموړی په ۱۸۴۰م کال کې په پاریس کې زېږېدلی او په ۱۹۰۲م کال په کور کې د لوگي او د مونگاږ یا کاربن مونو اکساید (Carbon Monoxide) گاز له امله مسموم او ومړ. زولا یوازې یو ناول لیکونکی او ادیب نه و، بلکې یو ټولنیز متفکر، سیاسي فعال او د حقیقت غوښتونکی هم و.

زولا په دې باور و، چې ادب باید یوازې د خیال او رومانټیک احساس څرگندونه نه وي، بلکې د انسانانو واقعي ژوند، ستونزې، ټولنیز حالت او طبیعي شرایط باید په دقیق او علمي ډول انځور کړي. هغه به ویل: «لیکوال باید لکه یو ساینسپوه ټولنه مطالعه کړي او واقعیتونه د تجربې له لارې وڅېړي.»

د زولا علمي او فلسفي نظریات:

زولا د ساينس له پرمختگونو ډېر اغېزمن سوی و، په تېره بيا د فيزيولوژۍ،
بيولوژۍ، جيولوژۍ، وراثت او ټولنپوهنې څخه . هغه د فرانسوي فيزيولوژيست
کلود برنارد (Claude Bernard) نظريات مطالعه کړي وو، چې باور يې درلود
انسان او طبيعت بايد د تجربوي علومو له لارې وپلټل سي. زولا دا نظر ادبياتو ته
راواړاوه.

جيولوژۍ (مخکپوهنې) علم د ناتوراليزم په رامنځته کولو کې غير مستقيم خو مهم
رول درلود ځکه جيولوژي نښي چې طبيعت او چاپېريال د مخکې جوړښت بدلوي
. زولا هم باور درلود چې د انسان شخصيت او چلند د چاپېريال، ټولنيزو شرايطو
او وراثت له خوا ټاکل کېږي. يعني لکه څنگه چې طبيعي قواوي غرونه او د
مخکې طبقې جوړوي همداسي ټولنيز او فزيکي شرايط انسان جوړوي .
جيولوژي نړۍ د مادي قوانينو له مخې تشریح کوي او ناتوراليزم انسان بيا د دغه
طبيعت يوه برخه گڼي .

ده ويل : لکه څنگه چې ساينسپوه په لابراتوار کې تجربه کوي همداسي ليکوال
بايد انسانان او ټولنه وڅيړي او وشني ځکه نو ده خپل ادبي سبک ته " تجربوي
ناول " ويلی و.

هغه استدلال کاوه چې:

انسان د خپل چاپېريال (Environment) محصول دی يعني هغه فضا او ماحول
چې انسان بکې ژوند کوي لکه کور، کوڅه ، کارخای او داسي نور.

وراثت (Inheritance) د پلرونو او نیکونو خويونه چې انسان ته رالېږدي او د
انسان پر اخلاقو، مزاج او چلند ژور اغېز لري.

ټولنيز شرايط (Social conditions) هغه تاريخي او ټولنيز حالت لکه جگړه، فقر، بډايتوب او داسي نور.

ځکه فقر، ټولنيز ظلم، شراب، فساد او اقتصادي فشار د انسان شخصيت بدلوي.

هغه ويل: "انسان د ټولني او طبيعت گډ موجود دی چې د هغه اعمال د دې دواړو تر فشار لاندې تر سره کيږي".

خو د ليکوال دنده داده چې د ټولني پټ حقيقتونه او دردونه برېښه کړي، هغه څه چې نور ورته پام نه کوي.

د ناتوراليسم په اړه د زولا نظر:

زولا به ويل: «ناتوراليسم د رياليزم پرمختلونکې بڼه ده.» رياليزم يوازې حقيقت بيانوي، خو ناتوراليسم د حقيقت تر شا لاملونه هم لټوي. د ده په اند: «انسان د طبيعت، ارث او چاپيريال تر اغېز لاندې دی.» نو ځکه د زولا په ناولونو کې انسان اکثراً د ټولنيزو شرايطو قرباني ښودل سوی.

د زولا مشهور آثار:

ژرمينال (Germinal) دا دزولا تر ټولو غوره ناول گڼل کيږي. په دې اثر کې د فرانسې د سکرو کانونو د کارگرانو د ژوند کيسه ده چې په کې فقر، زيبيناک (استثمار)، لورې او طبقاتي مبارزه په دردونکي ډول انځور سوې.

د دې ناول نوم د فرانسوي انقلابي کليزې د يوې مياشتنۍ (چې د پسرلي مانا لري) څخه اخيستل سوی خو په دې کې فضا ډيره تياره او دسختی ده.

تيريس راکن (Thérèse Raquin) د انساني شهوت، جرم او رواني عذاب ناول دی.

دا د یوې نجلۍ کیسه ده چې د خپل ناروغ میړه سره په مینه کې د یو بل سړي سره ملگرتیا کوي. زولا په دې ناول کې د انسان رواني عذاب او تر جرم وروسته وجدان ډیر ښکلی انځور کړي دی.

نانا: (Nana) د فرانسوي ټولني اخلاقي فساد او د یوې بدلني (فاحشي) د ژوند انځور دی.

دا د یوې رنډۍ (فاحشي) کیسه ده چې د فرانسې د دوهمې سترواکۍ (ناپليون) په زمانه کې د اشرافو او بډایو خلکو اخلاقي فساد رسوا کوي او دا د ټولني ویرونکي هینداره ده. • L'Assommoir د شرابو ناوړه اغېزې او د مزدورې طبقې بدبختي پکښې بیان سوې چې د شرابخورۍ او بیوزلۍ دردناک انځور دی روگون ماکار: (Les Rougon-Macquart) د شلو ناولونو یوه لویه ټولگه ده چې د یوې کورنۍ څو نسلونه پکښې راغلي او خپرل سوي. زولا هڅه کړې چې وښيي ارث او چاپېریال څنگه د انسان برخلیک ټاکي. سیاسي او ټولنیز رول:

زولا د عدالت برغ و او زړور مبارز هم و ، هغه د «دربفوس قضیې (Dreyfus)» (Affair) په نامه مشهوره سیاسي پېښه کې یې د یوه بېگناه افسر دفاع وکړه او خپله مشهوره مقاله «زه تور (اتهام) لگوم (J'Accuse)» یې ولیکله او په هغه کې د فرانسوي پوځ او ح پر لوړ پوړو چ تورونه ولگول او دې کار د هغه ژوند له خط سره مخامخ کړ خو ده عدالت تر هر څه لوړ وگاڼه چې د فرانسې په سیاسي تاریخ کې ډېر ارزښت لري.

مسعود: په ادبیاتو کې، "امیل زولا" هغه فرانسوي لیکوال، کره کتونکی او سیاستوال وو، چې د شلو ټوکونو ټولگه یې د (۱۸۷۱) ز تر (۱۸۹۳) ز کلونو په منځ

کې د (روگن ماکار) په نوم کښلې ده. نوموړی د دې ټولگې په لیکنو سره زیات مشهور شو. امیل زولا د ناتورالیسم د ادبیاتو اغېزمن بنسټ اېښودونکی دی او د ناتورالیسم پر ادبیاتو یې زیات اغېز پرېښی دی. ده د فرانسې ټولنه په خپلو گټورو آثارو کې انځور کړې ده. ښه به وي که د دغې نامتو لیکوال د عقایدو، اندونو او لاسته راوړنو په اړه او د «روگن ماکار» د ټولگې د منځپانگې، سکالو، مضمون او پیغام په تړاو لنډ مالومات راکړئ.

ډاکټر رشاد: ایمیل زولا د دې مکتب تر ټولو مهم استازی دی. هغه غوښتل چې ناول د ساینس په شان کړي. د هغه «روگن ماکار» لړۍ، یوې کورنۍ د نسلونو له لارې دا ښيي چې څنګه میراث او چاپېریال د انسان ژوند ټاکي.

هغه یوازې ادیب نه و، بلکې سیاسي فعال هم و. د «زه تورنوم (زه متهم کوم) ...!» سرخلاصی لیک د دریفوس پېښه ده چې د روڼاندۍ د عدالت غوښتنې یوه تاریخي بېلګه یې بللای سو.

مسعود: ویل کیږي چې "امیل زولا" د خپل ژوند په لومړیو کې د «انوره دو بالزاک» له اثارو سره بلد شوی وو، کوم چې یو له مشهورو فرانسوي لیکوالو څخه وو او له (۹۰) څخه زیات ناولونه او داستانونه او لنډې کیسې یې لیکلي دي. امیل زولا هغه څوک وو چې د بالزاک پوهه او گټور او اغېزمن آثار یې ډېر ښه وپېژندل. همدا دلیل وه چې د بالزاک اثار په هغه باندې ژوره اغېزه درلوده او دی یې دې ته وهڅوو چې خپل ځانگړي آثار ولیکي. تاسو د دغو دوو نوموتو لیکوالو د پېژندل شوو اثارو په رڼا کې د هغوی عقاید، افکار، لید توگي او لید لوري څنګه پرتله کوئ؟

ډاکټر رشاد: زولا او بالزاک ترمنځ توپیر دا دی چې بالزاک د انسان پر اراده باور لري، خو زولا هر څه د طبیعي جبر نتیجه گڼي. سره له دې هم زولا د بالزاک له ټولنیز لید څخه ډېر څه زده کړي دي.

مسعود: ستاسو په اند، د بالزاک سربیره، امیل زولا د نورو نامتو لیکوالو او د هغوی د قیمتي او گرانیو اثارو تر اغیز لاندې هم وو او که نه؟ که وو، نو په لنډه توګه د دغو لیکوالو د اثارو په تړاو لنډه رڼایي واچوئ

ډاکټر رشاد: پر زولا نور لیکوال لکه ګونکور وروڼه، فلوبر، هوګو، تورګینف او تولستوی اغیز لري. فلوبر هغه ته بې طرفه روایت ور زده کړ، او نور لیکوالانو د ټولنیز او هنري پراخوالي حس ورکړ.

مسعود: ویل شوې دي: د فلسفي لیدلوري له مخې، ناتورالیسم د تحقیقي فلسفې (پوزیتویسم) یا اثباتي فلسفې پر بنسټ ولاړ دی او د رومانټیک له لرې تخیلاتو څخه یې ځان لرې کړی دی... د فلسفي افکارو په رڼا کې په دې اړه ستاسو لید څه دی؟

ډاکټر رشاد: ناتورالیزم د پوزیتویزم ادبي بڼه ده. دواړه پر مشاهده، تجربه او علمي میتود ټینګار کوي. خو وروسته دا نظریه نقد سوه، ځکه ادبیات د ساینس په شان دقیق نه سي کېدای.

مسعود: ویل شوې دي: د امیل زولا تر څنګ، «تورګینف» (زیریدنه: ۱۸۱۸ز، مړینه: ۱۸۸۳ز) روسي رومان لیکونکی، شاعر او ډرامه لیکونکی وو. او جورج ایوت (زیریدنه: ۱۸۱۹ز، مړینه: ۱۸۸۰ز) انګلیسي رومان لیکونکی. دا دواړه هم د ناتورالیسم د مکتب له مخکښانو څخه ول. که مهرباني وکړئ د دغو

ليکوالو د اندو واندو "افکارو او نظرياتو"، عقايدو او ادبي او هنري کارونو او گټورو آثارو په تړاو لنډه روښاني واچوئ.

ډاکټر رشاد: تورگينيف او جورج اليوت د ناتوراليزم نرمې بڼې وړاندې کوي. په ځانگړې توگه اليوت د جبر تر څنگ د اخلاقو لپاره هم ځای پرېږدي.

مسعود: د ناتوراليسم يا طبيعيت گرايي او رياليزم يا واقعگرايي او رښتيني ليکنې، د داستاني ليکوالو د سبک او تگلوري په اړوند، د داستاني ادبياتو، نامتو او پېژندل شوي داستان ليکونکي، کره کتونکي او منتقدین څه ليد لري؟

ډاکټر رشاد: ناتوراليزم او واقعيت پالنه سره نږدې دي، خو توپير يې دا دی چې واقعيت پالنه د بدلون امکان مني، خو ناتوراليزم انسان محدود گڼي.

مسعود: د ناتوراليسم د داستانونو مهمې ځانگړتياوې څنگه ارزوئ؟ د ناتوراليسم د سبک او تگلوري تر ټولو مهم او نوموتي داستانونه کوم دي او د دې سبک او طرز پېژندل شوي او غوره داستان ليکونکي څوک دي.

ډاکټر رشاد: ناتوراليسي کيسې خطي وي، جزيات دقيق وي، ژبه عاميانه او پايله اکثره بدبينانه وي. موپاسان، هارډي، جیک لندن او ډرايزر يې مهم استازي دي.

مسعود: د ناتوراليسم مکتب هغه ادبي خوځښت دی چې د رياليزم له زړه څخه راپورته شوی او د ژوند او واقعيت رښتيني بيان دی او په خپلو طريقو او موخو کې يو څه ورته والی لري. تاسو د دوی مشترکه وجه او ارزښت څنگه ارزوئ؟

ډاکټر رشاد: ناتوراليزم وروسته کمزوری سو، خو اغېز يې لا هم په سينما، معاصر ادب او ژورناليزم کې پاته سوی دی. دا مکتب ادبيات له خيال څخه واقعيت ته راواړول او د انسان د ژوند پټې برخې يې ښکاره کړې.

مسعود: ویل کېږي: د ناتورالیسم ښوونځی هغه ادبي او هنري مکتب دی، چې د نامتو لیکوالو او بنسټ ایښودونکو تر څنګ، توماس هارډي (زېږېدنه: ۱۸۴۰ز، مړینه: ۱۹۲۷ز)، تر ټولو نوموتی انګلیسي لیکوال، ناول لیکونکی، شاعر او د لنډې کیسې او داستانونو لیکوال، جګ لندن (زېږېدنه: ۱۸۶۷ ز او مړینه: ۱۹۱۶ز) د شلمې پېړۍ یو له پېژاندو امریکایي لیکوالو څخه وو، وګي ډوموپاسان (زېږېدنه: ۱۸۵۰ز، مړینه: ۱۸۹۳ز) د نولسمې پېړۍ یو له سترو فرانسوي کیسه لیکونکو څخه وو. دا ټول لیکوال د ناتورالیسم د ادبیاتو له مخکښو لیکوالو څخه ول. ښه به وي که د دغو نامتو لیکوالو د عقایدو، اندونو او لاسته راوړنو او نښیرونو (اثارو) په اړه لنډ مالومات راکړئ.

ډاکټر رشاد: ۱- توماس هارډي: (Thomas Hardy) د انګلستان مشهور لیکوال، شاعر او ناول لیکونکی چې ۱۸۴۰ ز کې زېږېدلی دی.

هغه په خپلو اثارو کې د کلیوالي دودیز او سخت ژوند، ټولنیزو محدودیتونو، د تقدیر جبر او د انسان د ناکامیو خوږ (ت) انځور وړاندې کوي.

د هارډي نظریات:

انسان تل د ټولني او تقدیر قرباني کېږي.

ټولنیز قوانین ډیری ظالمانه وي.

مینه او انساني احساسات د ټولني له سختو فشارونو څخه ماته خوري.

ده انسان د یو بې وسه موجود په توګه معرفي کاوه چې د یو ظالم او مبهم

تقدیر (fate) تر ولکې لاندې ژوند کوي.

ده د ويکتوريا د وخت پر ټولنيزو بنديزونو، د واده پر قوانينو او د کليسا پر ريا کاري سخته نيکه کوله.

مشهور آثار يې:

ټيس دې اوربرويلي (Tess of the d'Urbervilles) د يوې پاکې او بېوزلې نجلی غمجنه کيسه ده چې د ټولني د ظلمونو او د يو سړي د خيانت قرباني کيږي.

دا ناول د بنځو د مظلوميت يوه ژړا ده.

له ليونۍ گنې کونې څخه ليري (Far from the Madding Crowd) د مينې او کليوالي ژوند کيسه ده.

ناپيژانده (مېهم) جود (Jude the Obscure) د زده کړو، مذهب او ټولنيزو محدوديتونو ستونزې يادي سوي دي.

دا د يو بېوزلي هلک کيسه ده چې غواړي عالم او ملا سي خو د ټولني طبقاتي خنډونه يې له دې خوب و خياله بې برخې کوي.

دا اثر دومره جنجالي و چې ځينو کليساگانو اور ورواچاوه .

۲- جک لندن: (Jack London)

د امريکا مشهور ليکوال و، چې د طبيعت، د سخت ژوند بقا او ټولنيزو ستونزو په اړه يې ليکل کول، د انسان او طبيعت ترمنځ يې سختې مبارزې انځورولې.

ده خپله د ژوند ډيرې ستونزې ليدلي وې، له بېوزلۍ يې د سرور په لټه الاسکا ته سفر کړی و.

د جک لندن افکار:

ژوند د بقا یوه ستونزمنه مبارزه ده (Survival of the fittest)، ده باور درلود چې ژوند یوه تلپاتې مبارزه ده او یوازې هغه څوک چې غښتلی، هوبنیار او د بدلون وړتیا لري بریالی کیږي .

طبیعت پر انسان غالب دی.

یوازې قوي انسان ژوندی پاتې کېږي.

د ده په افکارو کې د ټولنیز ډاروینیزم (Social Darwinism) اغېز څرګند دی. مشهور آثار یې:

د وحشت برغ: (The Call of the Wild) د یوه سپي "بک" کیسه ده چې له ارامه کوره د الاسکا د واورو او سرو سختې سیمې ته وړل کیږي او په پای کې خپل اصلي وحشي طبیعت ته راګرځي.

سپین فنگ (سپین غاښی): (White Fang) د انسان او حیوان تر منځ اړیکې بیانوي.

دا د یو شرمونښ یا لیوه کیسه ده چې د انسان له خوا نیول کیږي خو بیا هم له خپلو غریزو سره مبارزه کوي .

مارتین اېډن: (Martin Eden) دا د یو بیوزله سمندري سړي کیسه ده چې غواړي لیکوال سي او د یوې بډایې نجلۍ مینه خپله کړي .
دا ډیر د ده د خپل ژوند ناول دی.

دی د بقا ، فقر ، طبقاتي مبارزې او انساني غریزو په بیان کې ډیر پیاوړی دی.

ګي دو موپاسان: (Guy de Maupassant)

د فرانسې مشهور کیسه لیکونکی او د لنډې کیسې استاد بلل کېږي.

ده په خپلو لنډو خو په زړه پورو کیسو کې د انسان نفسي حالتونه، جنسي غوښتنې، حرص او ټولنیز فساد په ډیر مهارت لیکي دي .

د موپاسان نظریات: دی ډیر بدبین (Pessimist) و او د ده په نظر:

انسان ډېر وخت د خپل نفس او شهوت تابع وي.

ټولنه له دباندي اخلاقي ښکاري خو دننه له ریا او فساد ډکه ده.

انساني کمزوری باید په ریښتیني او برېښه توگه ونښودل سي.

د هغه په کیسو کې انسان ډیری د خپلو غریزو قرباني کیږي .

مشهور آثار یې:

بیل آمی: (Bel-Ami) د یوه فرصت طلبه او ځانغوښتونکي انسان کیسه ده چې د ښځو او درواغو په زور د فرانسوي ټولني تر لوړو پوړيو رسېږي .

د ټال گیند یا توپ (Boule de Suif) دا د هغه لومړنی او مشهور ناول دی.

په دې کې د یوې بدلني (فاحشي) او د فرانسوي اشرافو د یوې ډلې کیسه ده چې د احساساتو او دښمنۍ په وخت کې د هرچا اصلي مخ ښکاري .

یو ژوند: (Une Vie) د یوې ښځې د ناکام او دردناک ژوند داستان دی.

گانه یا گینه: (La Parure) د جگړې او انساني منافقت په اړه مشهوره کیسه ده.

چارلس دیکنز (Charles Dickens) د انگلستان مشهور ناول لیکوال و. هغه د

۱۹مې پېړۍ له تر ټولومهمو لیکوالو څخه گڼل کیږي .

دیکنز زیاتره د ریالیزم (Realism) له ادبي مکتب سره تړل کېږي نه ننگه (خالص) ناتورالیزم سره خو هغه په خپلو ناولونو کې لکه ناتورالیزم د ټولني د خوارانو ستونزي، بیوزلي، دکوچنیانو سخت ژوند او د صنعتي انقلاب اغیزې انځورولې اما انسان یې لکه ناتورالیستانو غوندي مجبور نه گانه لکه ده هغه په دې اثارو کې:

الیور ټویست : (Oliver Twist) دا د الیور یتیم د بیوزلی، ظلم او سخت ژوند کیسه ده خو بیا هم هغه خپل ښه اخلاق ساتي او شرایط د هغه خوی نه بدلوي.

ډیویډ کاپرفیلډ : (David Copperfield) دا د ډیویډ هلک د ژوند کیسه ده چې له کوچینوالي تر ځوانی پوري له ډیرو ستونزو تیرېږي. ناول د مبارزې، زده کړې او بریا پیغام لري.

د دوو ښارونو کیسه : (A Tale of Two Cities) دا ناول په لندن او پاریس کې د خلکو ژوند په انقلاب کې ښيي چې دې کې د عدالت، قربانی او مینې موضوعات ډیر مهم دي.

ستري هیلې : (Great Expectations) دا د "پپ" په نوم د غریب هلک کیسه ده چې د بډای کیدو خوبونه ویني. دا ناول د انسان د هیلو، اخلاقو او ژوند د بدلونونو په اړه ژور بحث دی.

مسعود: د طبیعت پوهانو په وینا، وراثت او چاپیریال د انسان د برخلیک اصلي ټاکونکي دي. د دې مکتب او ریالیزم تر منځ توپیر دا دی چې په ریالیستي ښیرونو (آثارو) کې انسان تل تر خپل چاپیریال مهم وي، خو په تاتورالیسم کې د انسان اهمیت د شیانو له اهمیت نه زیات نه دی. تاسو د فلسفي افکارو په رڼا کې په دې تړاو څه لید لرئ؟

ډاکټر رشاد: ریالیزم او ناتورالیسم دواړه د حقیقت د انځورولو مکتبونه دي، خو مهم توپيرونه لري:

ریالیزم انسان ته ارزښت ورکوي خو ناتورالیزم چاپیریال ته زیات ارزښت ورکوي. ریالیزم کې انسان نسبي ازادي لري خو په ناتورالیزم کې انسان د جبر قرباني دی.

ریالیزم اخلاقي انتخاب مهم گڼي خو ناتورالیزم وراثت او طبیعت مهم گڼي. ریالیزم متوازن حقیقت وړاندې کوي خو ناتورالیزم تور او سخت حقیقت وړاندې کوي.

نو ویلای سو چې ریالیزم انسان یو ارادي ټولنیز موجود گڼي خو ناتورالیزم انسان یو بیولوژیکي مجبور موجود گڼي، په ریالیزم کې انسان کولای سي د عقل او ارادې په مټ خپل برخلیک بدل کړي خو ناتورالیزم کې انسان د خپل وراثت، چاپیریال او غریزو له خوا مجبور کړی سوی دی.

د ریالیزم تمرکز د ټولني پر روښانه انځورولو او ډیر د منځني طبقې پر ستونزو او اخلاقو دی خو د ناتورالیزم تمرکز ډیر پر کښته طبقې او د هغو پر ستونزو او تیاره اړخونو راڅرخي.

فلسفي ارزونه:

ناتورالیستان د جبریت (Determinism) پلویان وو. دوی باور درلود چې انسان د ارث، طبیعت او ټولني تر اغېز لاندې دی او بشپړه آزادي نه لري. خو وروسته فیلسوفانو لکه سارتر (Sartre) استدلال وکړ چې انسان د انتخاب حق لري او

کولای سی خپل برخلیک بدل کړی. د حق خبره خو داده چې انسان هم د چاپیریال تر اغېز لاندې وي او هم د ارادې او فکر ځواک لري.

هر څه د علت او معلول له مخې ټاکل کېږي .

په دې اړه د چالیروز دیکنز امیل زولا، توماس هارډي، جک لندن او مویاسان تر څنگ د (Madame Bovary) لیکوال گوستاو فلوبر هم یادولای سو.

مسعود: د نقاشۍ په برخه کې د ځانگړي نبوونځي په توگه، د ناتورالیسم اصطلاح د لومړي ځل لپاره د چا لخوا، چیرته او کله وکارول شوه؟ د ناتورالیسم د نبوونځي د هنرونو، انځورونو او نقاشیو په برخه کې، کوم نبیرونه (اثار) تر ټولو اغېزمن، ارزښتمن او د پام وړ دي، او د دې نبیرونو (اثارو) نامتو او پېژاندو انځورگرانو نومونه او کارنامې او نبیرونه (اثار) یې راته په گوته کړئ؟

ډاکټر رشاد: په هنر کې د ناتورالیسم اصطلاح په فرانسه کې د اتلسمي او نولسمې پېړۍ له انقلابونو وروسته رواج سوه. هنرمندانو غوښتل چې له مذهبي او تاریخي خیالي انځورونو څخه خلاصون ومومی، طبیعت او انسان له کومې مبالغې پرته، لکه څنگه چې دي، انځور کړي.

ځانگړتیاوې:

واقعي انځورگري، له افسانوي یا رومانتيکو عناصرو پرته.

د طبیعت دقیق انځور وړاندي کول.

د عادي خلکو لکه بزگرانو، مزدورانو، خوارانو، کوڅه ډبو او داسي نورو ژوند انځورول.

مشهور انځورگران:

گوستاو کوربه (Gustave Courbet) د ناتورالیستی نقاشی بنسټگر گڼل کیږي
ده ویل: "زه پرنښته (ملایکه) نه انځوروم ځکه ما نه ده لیدلې" خو دی د
فرانسوي ریالیزم او هم ناتورالیسم مهم استازی دی .

مشهور اثار یې : «د نړۍ سرچینه» او «د اورنانس په گورستان کې ښخېدل» او
د ډبري ماتونکي (The Stone Breakers) چې د دوو بې وزلو کارگرانو انځور یې
د ټولني لپاره لوی چلنج و.

ژان فرانسوا میله (Jean-François Millet) د بزگرانو او کروندگرو د مینې او
خواری انځورگر و.

مشهور اثر یې : «غلي ټولونکي (The Gleaners)» چې درې ښځې تر کښتۍ
وروسته د پاتې غنمو د تللو په حال کې انځوروي.

هونوره داومیه (Honoré Daumier) د ټولنیز ظلم او قانوني فساد کارتونیسټ او
انځورگر .

مشهور اثار یې :

د بیوزلو سفر

(Wagon de troisieme classe)

او Gargantua یو سیاسي کارتون چې د فرانسې پاچا Louis-philippe یې د لغاز
په ډول انځور کړی و او له همدې امله زنداني سو.

ایلیا رپین (Ilya Repin) روسي انځورگر.

مشهور اثر یې: «د ولگا سیند پر غاړه پنډي یا جوالي».

مسعود: د نندارې "تیاټر"، ډرامې، سینما او د فلمونو په جوړولو کې او همداسې د عکاسۍ او معمارۍ په برخه کې د ناتورالیسم د سبک اصلي او مهمې ځانګړتیاوې څه ډول ارزوئ؟ د دې سبک د نامتو فلمونو، عکاسۍ، ډرامې او تیاټر او معمارۍ د مهمو پېژندل شویو استازو په تړاو لنډه رڼا واچوئ؟

ډاکټر رشاد: ناتورالستي تیاټر هڅه کوي چې د ژوند واقعي بڼه له مصنوعي شیانو پرته وړاندې کړي .

ځانګړتیاوې یې : طبیعي خبرې، عادي کرکټرونه، واقعي صحنې، د ټولنیزو ستونزو څرګندونه .

مشهور ډرامه لیکوالان:

هېنریک اېسن (Henrik Ibsen): ناروېژي لیکوال چې د کورنۍ او ټولني تیاره اړخونه یې لکه «د یوه ګوډاګي کور» یا " کورنۍ ډار" نندارې ته وړاندې کړي دي.

انتون چیخوف (Anton Chekhov): روسي لیکوال چې د انسانانو داخلي دردونه او ولسي خبرې یې لیکلې. مشهوره ډرامه یې د گیلانو ونو باغ (The Cherry Orchard) چې د روسیې د اشرافو د زوال او ټولنیزو بدلونونو کیسه ده.

وانیا اکا یا تره (Uncle Vanya): د کلیوالي ژوند، ناهیلیو او د انسان د دننه ستونزو انځور دی.

او اګسټ سټرېنډبرګ (August Strindberg): مشهور سویډني لیکوال، ډرامه لیکونکی او ناتورالیست ادیب و. هغه د اروپا د عصري تیاټر له مهمو بنسټګرو څخه دی.

د هغه تر ټولو مشهوره ډرامه: پیغله جولي (Miss Julie) ده چې د اشرافو او خادمانو ترمنځ د طبقاتي توپیر، مینې او رواني شخړو موضوع ښيي .
په سینما کې:

د ناتورالیزم اغېز په ایټالوي نیوریا لیزم (Neorealism) فلمونو کې ډیر څرگند دی.

دغه فلمونه د فقر، کارگرانو او عادي خلکو ژوند په تېر او مستند ډول انځوروي .
د ایټالیا مشهور فلم جوړونکی او ممثل ویتوریو دیسیکا (Vittorio De Sica) د ناتورالیستي سینما له مهمو بنسټګرو څخه و هغه په خپلو فلمونو کې د بیوزلو خلکو، له جګړې وروسته ژوند او د ټولني رښتیني ستونزې په ډیر طبیعي او عاطفي ډول ښودلې دي.

مشهور فلم یې:

د بایسکل غل (Ladri di biciclette) (Bicycle Thieves) « ۱۹۴۸ »: دا فلم د یو غریب پلار او زوی د ژوند ستونزې او د کار لپاره د بایسکل د غلا کیسه ده او د نړۍ له سترو شاهکارونو څخه ګڼل کېږي .

Umberto D (۱۹۵۲):

دا د یو زور متقاعد مامور کیسه ده چې یوازې ژوند کوي. فلم د فقر او د انسان د مجبورۍ ډیر قوي انځور وړاندې کوي .

Shoeshine (۱۹۴۶):

د دوو کوچنیو هلکانو کیسه ده چې بوټونه رنګوي خو په جرمونو کې ښکیل سي او زندان ته ځي.

: (1960) Two Women

د یوې مور او لور کیسه ده چې په جگړه کې له تاوتریخوالي او لوړې سره مخامخ کیږي. دا فلم د جگړې د وحشتونو له امله ډیر مشهور سو.

یو مشهور بریتانوي فلم جوړونکی کین لویچ (Ken Loach) دی چې د ټولنیز ریالیزم او ناتورالیستي سینما لپاره پیژندل کیږي.

هغه په خپلو فلمونو کې د کارگرې طبقې، بیکاری، بیوزلی او ټولنیزو ستونزو رښتنی ژوند انځوروي.

مشهور فلمونه یې:

Kes (1969)، (کیس) باز:

د یو بیوزله هلک کیسه ده چې په ښوونځي او کور کې له سخت ژوند سره مخ وي خو د یو کوچني باز (falcon) سره مینه پیدا کوي.

Daniel Blacke, ازه ډینل بلیک:

د یو ناروغ کارگر د دولتي نظام له ستونزو سره مبارزه.

هغه باد چې اوربشي رپوي (The Wind That Shakes the Barley) 2006: (د)

ایرلنډ د ازادۍ جگړې په اړه دی چې دوه وروڼه د انگریزانو سره په جگړه کې بیلې لارې انتخابوي. فلم د جگړې او سیاسي اختلاف دردونه ښيي.

بخښنه غواړو، یادیرئ مو (Sorry, We Missed You) 2019: (د یوې کونۍ کیسه ده چې د لنډمهاله کارونو تر فشار لاندې دي. فلم د معاصر کار بازار سخت واقعیتونه ښيي.)

د کین فلمونه ډیر ساده، واقعي او انساني عواطفو ته نژدې دي.

په عکاسی کې:

ناتورالیستي عکاسي: (Naturalistic Photography) هغه سبک دی چې هڅه

کوي واقعیتونه هغسي وښيي لکه څنگه چې په طبیعي ژوند کې دي، بې له

زیاتې جوړونې، مصنوعي رڼا یا دروند ایډت (editing) څخه یعني واقعیت ته

نژدې، مصنوعي ښکلا پکې کمه او د ژوند طبیعي شېبې ثبتوي.

عکاسان لکه ډوروتیا لانگ (Dorothea Lange) د لوی خپگان پر مهال د بېوزلو

خلکو طبیعي او له تصنع پرته انځورونه اخیستل.

وجین ایگیټ (Eugene Atget) د پاریس د کوڅو، زرو ودانیو او عامو خلکو

رښتینی انځورونه بیله تصرفه اخیستل.

Henri Cartier-Bresson

د ده کارونه د ژوند طبیعي او نابیره شیبې ښيي.

Angel Adams

د طبیعت منظرې په توره او سپینه عکاسي کې.

Steve McCurry

د رنگه مستندي عکاسی تر ټولو پیژندل سوې څیره ده چې د Afghan Girl شین

سترگی انجلی یې نړیوال شهرت پیدا کړ.

په معمارۍ کې:

ناتورالیستی معماری "د بڼې ، جولې یا شکل دنده تعقیبوي د (Form follows function) له اصولو پیروي کوي .

ساده گي، طبیعي مواد (لرگی، خښته، ډبره) او له چاپیریال سره همېرغي.
د بیلگې په توگه د فرانک لویډ رائټ (Frank Lloyd Wright) عضوي معماری .

مسعود: د موسیقۍ په هنر کې د ناتورالیسم د بڼوونځی د مهمو او اغېزمنو ځانگړتیاو په اړوند څه لید لری او د دوی نوموتی او مهم استازي څوک ول؟ هیله ده که تاسو د موسیقۍ په هنر کې د ناتورالیسم د هنرمندانو د هنري سبک او د هنري نامتو نښیرونو (اثارو) د ارزښت په اړه لنډه رڼا واچوی.

ډاکټر رشاد: په موسیقۍ کې ناتورالیسم د طبیعت ږغونه، د ورځني ژوند اوازونه ، انساني عواطف او احساسات وړاندې کوي.

ځانگړتیاوې:

• د طبیعي اوازونو کارونه لکه د باران، باد، د مرغانو ریز (سندرې).

• ژور، ځینې وخت خپه احساس.

• د واقعي فضا جوړول.

مشهور موسیقاران:

• لودویگ وان بېتوون (Beethoven) د «پاستورال سمفونی» په شپږمه

سمفونی کې د طبیعت ږغونه راوړي.

• بېلا بارتوک (Béla Bartók) د ختیځې اروپا کلیوالي موسیقي او طبیعي عناصر

راوړي.

جان کيج: (John Cage) د «۴ دقيقې او ۳۳ ثانيې» په نامه اثر کې يې د خاموشۍ او ناخاپي رغونو ناتورالستي تجربه کړې.

جارج بزيه: (Georges Bizet) هغه مشهوره اوپرا کارمن (Carmen) د هسپانيا په يوه فابريکه کې د يوې کارگرې بسخې د سخت ژوند کيسه ده چې له خيانت، مينې او مرگه ډکه ده.

جاکومو پوچيني (Giacomo Puccini) د هغه اوپرا لا بوهم (La Bohème) د پاریس د بيوزلو هنرمندانو او ليکوالانو د خواری ژونکې کيسه ده.

مسعود: تاسو د ناتوراليسم د مکتب د زوال او د له منځه تللو لاملونه، انگيزې او اصلي عوامل څنگه ارزوئ؟

ډاکټر رشاد: ناتوراليزم انسان د وراثت، چاپيريال او ټولنيزو شرايطو اسير گڼي چې آزاده اراده هغه کې لږ رول لري .

خو وروسته ليکوالو او فيلسوفانو دا فکر ډير "سخت" او "ميخانيکي" وباله ؛ دوی ويل چې انسان يوازي د طبيعت محصول نه دی بلکې هغه احساس، اراده او رواني اړخ هم لري .

ځکه د شلمې پېړۍ په پيل کې ناتوراليسم کمزوری سو چې مهم لاملونه يې دادي:

ډېر تور او بدينانه ليدلوری.

د انسان د ارادې او ازادۍ ارزښت کم گڼل.

د نويو ادبي او هنري مکتبونو لکه سمبوليزم (Symbolism)، مدرنيزم (Modernism) او اگزيستانسيليزم (Existentialism) ظهور.

په هنر کې د تخیل او الهام کمښت.

یوازې مادي اړخونو ته پاملرنه او له رواني اړخونو غفلت.

د روانپوهنې پرمختګ: د سیګموند فروید (Sigmud Freud) او نورو

سایکولوژیستانو نظریاتو و ښودله چې د انسان چلند یوازې د چاپیریال له امله نه وي بلکې لاشعوري، داخلي غوښتنې او رواني غروړې (غوټې) هم اغیز لري .

له همدې امله لیکوالو او هنرمندانو د انسان "دنني نړۍ" ته سر ورنښکاره کړ او د ذهن جریان (Stream of consciousness) یې وکاراوه .

وروسته مکتبونو لکه سمبولېزم او مدرنېزم د ناتورالیسم پر ځای د احساساتو، نښو او داخلي نړۍ انځورولو ته مخه کړه.

د انسان د ازادې ارادې او داخلي فضا ارزښت زیات سو او خلک یوازې په دغه علمي او مادي تفسیر باندې قانع نه سول.

خو سره له دې ناتورالیزم پر معاصر ناول ، ټولنیز ادب او واقعي ادبي سبکونو ژور اغېز پرېښود.

مسعود: د پښتو ژبې د ادبي نښیرونو (اثارو) او ځانګړي ډولونو (ژانرونو) په اړه د ناتورالیسم د مکتب تګلوری او اصول څنګه ارزوي؟ مهرباني وکړئ د هغو نوموتو لیکوالو، ادیبانو او شاعرانو د نومونو او نښیرونو په تړاو، چې د ناتورالیسم له ښوونځی څخه اغېزمن شوي دي په لنډه توګه مالومات راکړئ.

ډاکټر رشاد: په پښتو ادب کې ناتورالیزم تر ډېره د شلمې پېړۍ له نیمایي وروسته څرګند سو، کله چې لیکوالو د ټولني واقعي ستونزي، فقر، بې وزلي، جګړې، مهاجرت او د انسان دردونه په واقعي ډول بیان کړل.

د ناتوراليزم ځانگړني په پښتو ادب كې:

د ژوند د حقيقتونو ريښتيني انځور

د غريبو او مظلومو خلكو يادونه

د چاپيريال اغېز پر انسان

د احساساتو پر ځاى واقعيت ته پام

د كليوالو او ټولنيزو ستونزو بيان

د جگړو او بدبختيو ريښتيني انځور

ناتوراليزم په پښتو نثر كې:

۱. استاد گل پاچا الفت:

په خپلو نثري ليكنو كې د افغان ولس غربت، بې عدالتي او ټولنيزي ستونزي په ډېر واقعي ډول بيان كړي دي.

لكه:

"د زيارت ډيوې" او "د شاعر تحفه"

په غربت او بېوزلى كې د كليوالي ژوند ستونزې او د انسان مجبوريتونه انځور كړي دي او هم يې د ظالم او مظلوم له پوسته جوړې تحفې راپېژندلې دي.

۲. علامه عبدالحي حبيبي:

سره له دې چې دده ليكنې ډيري څيرنيزې دي او په دې برخه كې د لومړيتوب حق لري خو په هنري نثر كې هم قلم خورا ښه چلېدلى.

لکه:

"د پلار مړي د اختر خولۍ"

چې د خوار او بډای د ژوند ټولنیز توپیر په ریښتیني بڼه انځوروي.

۳. نور محمد تره کی:

په خپلو کیسو او ناولونو کې د بزگرانو، مزدورانو او بې وزلو خلکو ژوند ډېر طبیعي او واقعي انځور کړی دی.

لکه:

«بنگ مسافري» ناول

«سپین» ناول

"د غوايي لاندی" لنډه کیسه

"د بزگر لور" لنډه کیسه

په دغو اثارو کې فقر، لورې، ټولنیز ظلم او طبقاتي ژوند ښودل سوی دی.

۴. استاد عبدالروف بینوا:

د ټولني دردونه، د هیواد وړان حالات او د خلکو ستونزي په ریښتیني انداز بیان کړي دي.

لکه:

"د زړه خواله"

دا اثر دده د خیالي ملگري سره د ټولیزو دردونو هینداره ده.

۵. پوهاند صديق الله رشتين: د نثر بېلگه يې، « کليوال ژوند »: کلی د غرونو په لمن کې پروت و، د چينې اوبه به د سهار له نسيم سره گډېدې او د بزگر د خولو بوی به له خاورو سره يو ځای پورته کېده. په نثر کې د طبيعت او کليوالي ژوند انځور وړاندې کوي.

۶. علامه رشاد بابا:

د غريبو پر ژوند يې د ژړا اسويلي انځور کړي او د دوی رښتيني ژوند يې را پيژندلي دي.

لکه:

" ژړاند ليمه او وپري خولې "

چې د خوارې ښځې مجبوريت څرگندوي.

"جگې مانۍ او ورينمينې جامې" چې د بډای هوس او سخت زړې ښيي او د خوار له فقره قرباني .

۷. گل محمد بيتاب

د ډيورنډ کرنې ها خوا د غربت او بيززای ناتورالستي انځور وړاندې کوي

لکه:

"د کلي ژوند " لنډې کيسې

او داسي نور تر نني ځوانو ليکوالو پوري.

۸. عبدالوکیل سوله مل شينواری

چي په لنډو چيخوفي کيسو کې د ټولني ستونزي په تيره بيا د ښځو کړاونه بيانوي
چې ځيني ناتوراليستي دي.
لکه:

"بندي غرونه " د لنډو کيسو وروستي ټولگه يې چې په ځينو ځايونو په تيره بيا په
"بدل " کې له دوديزو پولو پښه اړوي او تابو ماتوي .
او داسي نور ليکوال .

ناتوراليزم په پښتو نظم او شعر کي
۱. قيام الدين خادم:

د واقعيت ويلو ژبه يې له دغه نيم بيتي څخه څرگنده ده چې وايي: " رښتيا رښتيا به
وايم که وم که نه وم نه وم " دا د ناتوراليزم يوه ښه بيلگه ده.
لکه:

"د شاعر مسلک " د رښتيا ويلو ډيره ښه او په زړه پوري وينا ده.
۲. اجمل خټک

که څه هم ډير ريالستيک او انقلابي شاعر دی خو د ولس دردونه، بېوزلي او
سياسي ظلمونه يې په طبيعي او واقعي انداز بيان کړي دي.
لکه:

"جنت" نظم چې د ټولني د بيلابيلو پوړيو له استازو څخه د جنت پوښتنه کوي او د
ټولو پوهه په رښتيني توگه بې له تصرفه د هغو د نړۍ ليد له زاويې بيانوي چې دا د
ناتوراليزم يو ښه انځور دی.

۳. غني خان

که څه هم زیات فلسفي شاعر دی، خو په ځینو شعرونو کې یې د انسان داخلي درد، طبیعت او ټولنیز حقیقتونه په ناتورالیستي بڼه راغلي دي.

د مایوسی یوه بیلگه یې دغه بیتونو کې:

ولی غم لکه اسمان په جهان خور دی؟

خدایه! ولی خوشالي دي کره ناپایه؟

ولی جوړ دي کره ننگي د گل د پانو؟

خدایه! ولی نشه بیایې له شرابه؟

او یا "بابا ته" د شعر دا څو بیتونه:

ستا خطونه ټول زما سر ته پراته دي

زه یې لولم هره شپه دوباره دوباره

کله خاندم، کله ژاړم لیونی يم

ای زما په بند کې پروت غریبه پلاره!

۴. استاد عبدالروف بینوا

د "پريشانه افکار" په ټولگه کې: د یتیم نغمه، دا هم ژوند؟ ...

۵. د پوهاند صدیق الله رشتین نظم کې، «د بزگر سندر».

په هغه کې د طبیعي چاپیریال، د بزگر ژوند، د خاورې او کار رشتینې انځور شیی.

۶. علامه رشاد بابا

د غریب زکندن

۷. سید رسول رسا

د ښکیلاگرو تر څنگ له زورواکو څخه برېښه شکایت کوي او وايي:

خدای زما او ستا خو یو دی مورې دواړه بندگان یو

ته په څه باندي مالک شوې مورې ولي فقيران یو

یو زور ظلم د فرنگ دی بل ستا لاس په وینو رنگ دی

تاسو واړه شرمښان یئ مورې بې ژبي ټول گدان یو

۸. ښاغلی عبدالباري جهاني

سره له دې چې دي ریالست لیکوال او شاعر دی خو په کیسه ایزو نظمونو کې د

پند تر څنگ د ناتورالیزم بیلگې سته.

۹. ښاغلی رحمت شاه سایل

سره له دې چې انقلابي او ریالستیک شاعر دی خو د پښتنو بد حالت ، غربت او

ټولنیزو ناخوالو تصویر یې خپلو ځینو شعرونو کې ډېر طبیعي او ناتورالستیک راوړی

دی.

۱۰. ښاغلی دریش درانی

سره له دې چې ډیر فلسفي شاعر دی خو پښتنو تصویر تر یو ځایه په ناتورالستیکه

بڼه وړاندي کوي.

۱۱. ښاغلی پیرمحمد کاروان:

چنار اخیستی اور یی د ناتورالیزم خورا ښه انځور

۱۲ . اروښاد مطیع الله تراب:

د ظلم ، بی عدالتیو ډیر لوخ او برېښه انځور د ولس په ژبه وړاندې کړی چې د ناتورالیزم خورا ښه تابلو ده.

مخکنی شاعران یا د موضوع، یا د ښې او یا دريځ له اړخه یو څو ناتورالیستي بیلگې لري خو مطیع الله تراب هم د ژبې له اړخه، هم د برېښه انځور او هم د موضوع او دريځ له مخې د ناتورالیزم د مکتب بشپړ او ښه استازیتوب کوي.

مسعود: د ناتورالیسم، د انځورگری او نقاشی هنر، ځانگړتیاوې، منځپانگه او پیغام او همداسې د دوی د هنر تگلوری او د سبک مهمې ځانگړنې زموږ په افغاني ټولنه کې څه ډول ارزوي؟ او دا راته وویاست، چې کومو نامتو انځورگرو او نقاشانو د ناتورالیسم د انځورگری او نقاشی په هنر کې برخه اخیستي ده، د دوی پېژندل شوي نښیرونه (آثار) راته په گوته کړئ.

ډاکټر رشاد: ناتورالیزم (Naturalism) انځورگری کې هغه هنري مکتب دی چې هڅه کوي طبیعت، انسان او ورځنی ژوند په ډېر واقعي او طبیعي ډول وښيي یعنې هنرمند شیان هماغسې انځوروي لکه څنګه چې په واقعیت کې ښکاري، بی له مبالغې او خیال پردازی.

لکه څنګه چې مخکې وویل سوه چې ناتورالیزم د ۱۹مې پېړۍ په منځنیو کلونو کې په ځانگړي ډول له ۱۸۵۰م وروسته په فرانسه کې مشهور سو. دا مکتب د رومانټیزم او اکاډمیک هنر پر ضد راپورته سو، ځکه هنرمندانو غوښتل ریښتینی ژوند او عادي خلک انځور کړي.

د ناتورالیزم بنسټ ایښودونکي او مخکښ هنرمندان

. Gustave Courbet

ده ته د ناتوراليزم او رياليزم له مهمو بنسټگرو څخه ويل کېږي. هغه بزگران، کارگران او عادي خلک په واقعي بڼه انځورول.

مشهور آثار يې:

The Stone Breakers

A Burial at Ornans

. Jean-François Millet

ده د کليوالو خلکو او بزگرانو ژوند په ډېر طبيعي ډول انځور کړی.

مشهور آثار يې:

The Gleaners

The Angelus

. Édouard Manet

که څه هم وروسته د امپريشنيزم له هنرمندانو سره اړيکې ټينگوي خو د طبيعي او واقعي ژوند په انځورولو کې يې مهم رول درلود.

مشهور آثار يې:

Olympia

Luncheon on the Grass

د ناتوراليزم ځانگړنې:

د طبيعت او انسان واقعي انځورول

د عادي خلکو ژوند ښودل

د رڼا، سيوري او رنگونو طبيعي کارول

له خيال پردازی او مبالغې څخه ډډه

ټولنيز حقيقت ته پام کول

د ناتوراليزم اغېز:

ناتوراليزم وروسته پر Impressionism او Realism هم اغېز وکړ او د معاصرې رښتینې انځورگرۍ لپاره يې لار هواره کړه.

په Afghanistan کې ناتوراليسټي (طبيعت پاله او واقعي) انځورگرې د شلمې پېړۍ په پيل او په ځانگړې ډول د امان الله خان د واکمنۍ (۱۹۱۹-۱۹۲۹م) پر مهال، په نوې بڼه وده وکړه. له اروپا او Turkey څخه د هنري زده کړو او عصري فکرونو له راتگ سره، افغان هنرمندانو هم د انسان، طبيعت او ټولنيز ژوند رښتینې انځورول پيل کړل.

د ناتوراليسټي انځورگرۍ پيل کوونکي

استاد عبدالغفور برښنا:

استاد برېښنا د افغانستان د معاصرې نانخورگرۍ له بنسټگرو څخه گڼل کېږي. هغه په Germany کې هنري زده کړې وې او وروسته یې افغانستان ته د اروپايي سېکونو، په ځانگړي ډول ریا لیزم او ناتورالیزم بڼه راوړه.

د هغه په انځورونو کې:

طبيعي منظرې

د افغانانو ورځنی ژوند

کلیوالي صحنې

تاریخي او کلتوري موضوعات

ډېر ښکاره کېږي.

نور مشهور افغان ناتورالیستي او ریالیستي انځورگران

پروفیسر غلام محمد میمنه گي

استاد میمنه گي د افغانستان له لومړنیو واقعي انځورگرانو څخه و. هغه د دربار،

طبیعت او خلکو ډېر طبیعي انځورونه جوړ کړل.

مشهور آثار:

د افغان پاچاهانو انځورونه

د کابل زرې منظرې

طبیعي باغونه او کلیوالي

استاد خیال محمد خادم

استاد خادم د افغان فولکلور، بزگرانو او دوديز ژوند واقعي انځورونه جوړول.
مشهور آثار:

د بزگرانو ژوند

اتن او محلي دودونه

د افغانستان کليوالي منظرې

محمد زمان

هغه د معاصر افغان رياليزم او طبيعت پالې د انځو گری له مهمو څېرو څخه گڼل
کېږي او د انساني احساساتو او طبيعي فضاوو په انځورولو کې مشهور و.

د افغان ناتوراليزم ځانگړنې:

د افغانستان طبيعي منظرې انځورول

دوديز لباسونه او کلتور ښودل

د کليوالي ژوند انعکاس

د خلکو واقعي څېرې او احساساتو ښودل

د رنگونو نرم او طبيعي استعمال

مشهور موضوعات

افغان ناتوراليسي هنرمندانو زياتره دا شيان انځور کړي:

د کابل زاړه بازارونه

غرونه او طبيعي منظرې

بزگران او کوچیان
دودیز مراسم او اتڼ
تاریخي شخصیتونه

د دې مکتب اهمیت په دې کې دی چې په افغانستان کې د معاصر هنر د ودې بنسټ کېښود او افغان هنر یې له دودیز مینیاتور څخه عصري واقعي انځورگری ته ورنژدې کړ.

مسعود: په پښتو ادبیاتو کې د ناتورالیسم لارویانو تر ټولو نامتو لیکوال څوک دي؟ ایا دوی د ناتورالیسم له ښوونځی او تگلوري څخه اغیزمن دي که نه؟ مهرباني وکړئ د دې لیکوالو د نوماندو نښیرونو (اثارو) نومونه واخلي.

ډاکټر رشاد: په پښتو ادب کې هیڅکله یو بشپړ او منظم ناتورالستي مکتب نه و رامنځته سوی، خو د شلمې پېړۍ ډېر لیکوالان ترې اغیزمن سوي دي.

د دوی په آثارو کې د ټولني حقيقي ستونزې، فقر، بېوزلي، اقتصادي فشار او د چاپېريال اغېزې په صريح او هنري توگه لیدل کېږي، خو د فرانسوي ناتورالیسم په څېر سخت او تجربې ښه نه لري.

مسعود: په افغاني ټولنه کې د نندارې "تیاټر"، ډرامې، سینما او فلم جوړونې او همداسې د عکاسۍ او معمارۍ په هنرونو کې د ناتورالیسم تگلاری او هنري اغېز څه ډول ارزوئ؟ او دا راته وویاست په دې هنري برخو کې د دوی نامتو استازي څوک ول. ښه به وي که د دوی پېژندل شوي نښیرونه (اثار) راته په کوته کړئ.

ډاکټر رشاد: په سینما او سینماتوگرافي کې ناتوراليزم (Naturalism) هغه هنري سبک دی چې هڅه کوي ژوند، خلک او پېښې په ډېر واقعي، عادي او پرته له مصنوعي ډوله وښيي. هدف دا وي چې نندارچي احساس کړي چې دا صحنې رښتینې دي، نه جوړې سوې.

د ناتوراليزم مهمې ځانگړتیاوې:

۱. طبيعي اداکاري (تمثيل)

لوبغاړي عادي او واقعي چلند کوي، ډېر تياتري يا مبالغه ناک احساسات نه کاروي.

۲. طبيعي رڼا او چاپېريال

ډېر فلمونه په واقعي کورونو، کوڅو او طبيعي ځايونو کې فلمبرداري کېږي، نه يوازې په سټوډيوگانو کې.

۳. د ژوند عادي موضوعات

بېوزلي

کورنۍ ستونزې

ټولنيز فشار

کارگري ژوند

جگړه او مهاجرت

۴. لږ موسيقي او مصنوعي افکتونه

فلم هڅه کوي واقعي رڼونه او چاپېريال وساتي.

۵. اوږدې او ارامې صحنې

کمره کله ناکله یوازې ژوند تعقیبوي، بې له چټک کټ او زیاتې ډرامې.
دا سبک د ۱۹مې پېړۍ د فرانسوي لیکوالانو لکه:

Émile Zola

له ادبي ناتورالیزم څخه اغېزمن او سینما ته داخل سو، په ځانگړي ډول د ایتالیا
نیوریا لیزم (Italian Neorealism)، مستند ډوله فلمونو او هنري سینما ته.

مشهور ناتورالیستي فلمي مکتبونه:

ایتالوي نیوریا لیزم

د دویمې نړیوالې جگړې وروسته رامنځته سو.

ځانگړنې:

غیرمسلکي لوبغاړي

واقعي کوڅې او ښارونه

د بېوزلو خلکو ژوند

مشهور فلمونه:

Bicycle Thieves

د یو غریب پلار او زوی کیسه.

Rome, Open City

د جگړې واقعي ژوند ښيي.

نور مشهور ناتورالیستي فلمونه:

Children of Heaven

د ماشومانو، فقر او کورنۍ ساده خو واقعي ژوند.

The ۴۰۰ Blows

د يو هلک واقعي او ستونزمن ژوند.

Kes

د کارگرې طبقې د ماشوم ژوند.

Taste of Cherry

ارامه، فلسفي او طبيعي سينما.

مشهور کارگردانان (Directors)

Vittorio De Sica

Roberto Rossellini

Abbas Kiarostami

Satyajit Ray

Ken Loach

دي.

خو په افغان فلمونو کې هم د جگړې، کډوالۍ او کليوالي ژوند واقعي انځورونه

ليدل کېږي.

ځينې بېلگې:

۱. د کونډې زوی "سریال سره له دې چې ریالستیک دی خو

د کلیوال او ښاري ژوند توپيرونه او د شادگل ساده کلیوال تمثیل چې په ډیر ښه او رښتیني ډول تر سره سوی د ناتورالیزم ښه لري.

۲. اسامه» فلم

دا فلم د طالبانود لومړي ځل د وخت د یوې نجلۍ رښتني او دردناک ژوند انځوروي.

ناتورالستي ځانگړنې يې:

واقعي چاپېريال

طبيعي اداکاري (تمثیل)

د فقر حقيقي تصوير

۳. فلم «خاک و خاکستر»

دا فلم د جگړې درد، د کورنۍ غم او د افغان انسان محرومیت په واقعي ډول بیانوي.

ناتورالستي تياتر (Naturalistic Theatre) د ۱۹مې پېړۍ په وروستيو کې، شاوخوا د ۱۸۷۰م او ۱۸۸۰م کلونو ترمنځ په France کې رامنځته سو. دا تياتر د ریالیزم له مکتب څخه وده وکړه، خو هڅه یې دا وه چې ژوند لا ډېر دقیق، علمي او طبیعي وښيي.

د ناتورالستي تياتر د رامنځته کېدو لاملونه

دغه تياتر د څو فکري او علمي بدلونونو له امله پيدا سو:

د ساينس پرمختگ

د Charles Darwin د تکامل نظریه

صنعتي انقلاب

د ښارونو پراختیا او ټولنیزې ستونزې

لیکوالانو باور درلود چې تیاتر باید ژوند لکه څنګه چې دی هماغسې وښيي.

د ناتورالیستي تیاتر ځانګړنې دادي:

واقعي صحنې او کورنۍ چاپیریال

عادي او بېوزله خلک د کیسې اتلان

طبیعي خبرې او ورځنۍ ژبه

د ټولنیزو ستونزو بیان

د احساساتو او چلند واقعي انځور

مشهورې څېرې

Émile Zola

د ناتورالیزم اصلي بنسټګر ګنل کېږي.

ده د "تجربوي تیاتر" نظریه وړاندې کړه.

Henrik Ibsen

د معاصر واقعي تیاتر مهم شخصیت.

د کورنۍ او ټولنې ستونزې یې بیانولې.

August Strindberg

د انساني ذهن او ټولنيزو فشارونو په بنودلو مشهور و.

Anton Chekhov

د ورځني ژوند او انساني احساساتو واقعي انځور وړاندې کاوه.

مشهورې نندارې (ډرامې)

Thérèse Raquin

د جرم، احساساتو او چاپېريال اغېز بڼي.

A Doll's House

د بڼو حقونه او کورنۍ ژوند بيانوي.

Ghosts

د کورنۍ پټ رازونه او ټولنيز فشارونه.

Miss Julie

د طبقاتي توپير او رواني شخړو ډرامه.

The Seagull

د انسان ارمانونه او ناکامۍ انځوروي.

د ناتوراليستي تياتر اغېز وروسته پرمعاصر تياتر، سينما ، تلويزيوني ډرامو او ټولنيزو

فلمونو پاته سو او د نن ورځې ډېر واقعي فلمونه او سريالونه د همدې سبک ادامه

بلل کېږي.

اوس که له نړيوال ناتوراليستي تياتر څخه راسو ناتوراليزم په افغاني تياتر کي دا راته څرگنده کيږي چې په افغان تياتر کي ډېر هنرمندان د خلکو ريښتيني ژوند تمثيلوي چې له لومړي سره د شاه امان الله د پغمان له نندارې او پوهنې نندارې نيولې بيا تر کابل نندارې ، مرستون نندارې آن تر راډيو او ټلويزيون پوري يې رسولي دي خو په طنز ، لغز او ټوکو کې، چې د کابل او ولايتونو صحنې او تمثيلې ټوټې هم هغه کې څرگند رول لري سره دې چې بخوا کندهار کې ناټکانو به دا ډول تمثيل کاوه .

بېلگي:

د دفتر د پياده گانو ، تعويد گرو ، کودگرو ، ميرزاينانو ، ميرزا قلمانو ، بيروکراسي او داسي نورو تمثيل دي .

د کډوالۍ ستونزي

د ښځو محروميت

د کليوالو خلکو ژوند

د بيوزلي او جگړې دردونه

ځکه نو ويلاى سو چې دا ډول تياتر تياتر د ټولني ستونزي بې له مصنوعي رنگ څخه نندارې ته وړاندي کوي.

په فوټوگرافي کې ناتوراليزم هغه سبک ته وايي چې پکې عکاس هڅه کوي شيان، خلک او طبيعت هماغسې وښيي لکه په رشتيا چې دي بې له ډيري مصنوعي رڼا، دروند ايډيټنگ، يا جوړې سوې صحنې.

د ناتوراليزم مهمې ځانگړنې:

طبيعي رڼا کارول (لکه د لمر رڼا).

د صحنې واقعي رنگونه.

لږ ايډيټ يا فلټر.

د خلکو طبيعي حالت او احساسات.

د چاپيريال رښتيني ښودل.

د ناتوراليزم مثالونه:

د کلي د ژوند عکاسي.

د طبيعت او غرونو انځورونه.

مستنده فوټوگرافي.

د خلکو له مصنوعي جوړښته پرته عادي شيبې.

د نورو سبکونو سره توپير

د فېشن يا سټوډيو فوټوگرافي برعکس، ناتوراليزم کې مصنوعي جوړښت لږ وي.

هدف يې د ښکلا تر څنگ حقيقت ښودل وي.

د مثال په ډول، که يو عکاس د بزگر انځور په پټي کې د لمر په طبيعي رڼا واخلي

او هماغه چاپيريال وساتي، دا ناتوراليزم ته نژدې انځور بلل کېږي.

خو په افغانستان کې ناتورالستي فوټوگرافي د خلکو د واقعي ژوند، کلتور، کليوالي

چاپيريال، جگړو او ورځنيو حالاتو د ثبت له لارې پېژندل کېږي. دا سبک ډېر د

مستندي فوټوگرافي سره نژدې دی، ځکه عکاسان هڅه کوي چې حقيقت بې له

مصنوعي جوړښته وښيي.

فوټوگرافي افغانستان ته د ۱۹مې پېړۍ په وروستيو کې د امير عبدالرحمان خان د دورې پر مهال راغله. په لومړيو کې دا يوازې د دربار او رسمي انځورونو لپاره کارېده، خو وروسته ورو ورو د ښارونو، دخلکو، د ولسي جامو، بازارونو او طبيعي منظرو انځورونه هم واخيستل سول.

د ۱۹۶۰ او ۱۹۷۰ لسيزو پر مهال ژورناليسټيکي او مستنده عکاسي نوره هم پراخه سوه، او د جگړو په کلونو کې نړيوالو او افغان عکاسانو د افغانستان د واقعي ژوند انځورونه نړۍ ته ورسول.

پخواني مشهور عکاسان

وليم سمپسن (William Simpson) د دوهمې افغان-انگريز جگړې پر مهال د افغانستان د خلکو او سيمو انځورونه ثبت کړل.

رولان او سابرينا ميشو (Roland and Sabrina Michaud) د ۱۹۶۰مو او ۱۹۷۰مو کلونو افغانستان يې په طبيعي او فرهنگي بڼه نړۍ ته معرفي کړ.

ستيو مککري (Steve McCurry) د افغانستان د جگړو او مهاجرو مشهور طبيعي او مستند انځورونه اخيستي دي، په ځانگړي ډول د «افغاني شين سترگي نجلۍ» انځور.

معاصر يا اوسني مشهور افغان عکاسان:

نجيب الله مسافر: هغه د جگړې، مهاجرت او د افغانانو د سخت ژوند رښتيني عکسونه اخيستي دي.

مسعود حسيني: د جگړو او انساني حالاتو واقعي انځورونو لپاره مشهور دی.

وکیل کوثر: د فرانس پریس لپاره یې د افغانستان د طبیعي او ورځني ژوند انځورونه اخیستي.

فرزانه وحیدي: د افغان بڼو، کلیوالو او ټولنیزو موضوعاتو په مستند او ناتورالیستي سبک کې کار کوي.

شاه مروی: د افغانستان د جگړو او عام ژوند واقعي صحنې یې ثبت کړې.

فاروق زرنگ او داسي ډیر نور په تیره بیا د باختر اژانس، ملي راډیو تلویزیون او نورو رسنیو عکاسان.

د افغانستان د ناتورالیستي فوټوگرافي ځانگړنې:

د جگړې او مهاجرت رښتیني انځورونه

قومي او کلتوري ژوند.

د کلو او بازارونو طبیعي حالت.

د خلکو احساسات او ورځني ژوند.

د طبیعت او غرونو واقعي منظره.

افغانستان کې ناتورالیستي فوټوگرافي تر ډېره د واقعیت، درد، مقاومت او کلتور د بیان وسیله پاته سوې ده.

مشهور تصویر:

د کابل د چاودنې وروسته د یوې ژوبلي نجلۍ عکس چې نړیوال شهرت یې پیدا کړ.

مسعود: تاسو د افغاني موسيقي په هنر کې د ناتوراليسم تگلاری او هنري اغېز څه ډول ارزوئ؟ بڼه به وي که تاسو په دې برخه کې د نامتو هنرمندانو او د دوی د نښيرونو (اثارو) په اړه مالومات راکړئ.

ډاکټر رشاد: د "ناتورالستي موسيقي" اصطلاح عموماً هغې موسيقي ته ويل کېږي چې د طبيعت ږغونه، فضا او احساسات په رښتيني يا طبيعي بڼه څرگندوي. دا سبک هڅه کوي چې اورېدونکي د طبيعت له نړۍ سره ونښلوي. ځينې مهم ځانگړنې يې:

د باران، باد، مرغانو، سيند او ځنگله ږغونه پکښې کارېږي ارامه او نرم رېتم لري. ډېر وخت د آرام، مراقبې او ذهني سکون لپاره اورېدل کېږي. ډيريو سازونو کې له شپيلۍ، پيانو، گيتار او نرمو الکترونيکي ږغونو څخه استفاده کېږي.

کله ناکله د فلمونو او مستندو پروگرامونو لپاره هم جوړېږي. د ناتورالستي موسيقي بېلگې:

د طبيعت ږغونو سره مراقبوي موسيقي

Ambient music

New Age music

د ځنگل يا سمندر ږغونو سره آرام کمپوزونه

مشهور نړيوال هنرمندان چې دې ته نژدې سبکونه لري:

Ludovico Einaudi

په افغانستان کې "ناتورالیستي" یا طبیعت محوره موسیقي د لوېدیځ په شان جلا رسمي سبک نه گڼل کېږي، خو د افغانستان په ولسي، کلیوالي او صوفیانه موسیقي کې د طبیعت نرم احساس ډېر ژور حضور لري. د غرونو، دښتو، باران کوچ، شپې، سپوږمۍ، باد او کلیوالي ژوند انعکاس د افغان موسیقي یوه مهمه برخه ده.

د افغانستان د ناتورالیستي موسیقي ځانگړنې:

د طبیعت او کلیوالي ژوند انځورول

نرمې او اوږدې نغمې

د شپیلې، رباب، دمبورې، دوتار او طبلې طبیعي غږونه

پښتني ولسي نغمو کې د غرونو او سفر حس، د پکتیاغرنۍ سندرې، د هرات او بدخشان ولسي سندرې

صوفیانه او مراقبوي فضا

افغان موسیقي ډیره له ولسي، صوفیانه او کلاسیکو رېښو سره تړلې ده، او همدا عناصر یې ناتورالیستي رنگ پیاوړی کوي.

مشهور هنرمندان:

ډاکټر صادق فطرت (ناشناس)

د پښتو او دري غزلو او نرم سبک له امله مشهور دی. بیلگې:

چې مي يار په سفر تللی زه په کور يم ، دره به دره هوای پغمان به دره او داسي نوري .

ساربان

د افغانستان له تر ټولو شاعرانه او نرمو ږغونو څخه گڼل کېږي. د هغه موسيقي کې د طبيعت، باران او احساساتو ژوره فضا ليدل کېږي.

بيلگې:

ای ساربان آهسته ران ، آهسته برو او داسي نورې سندرې.

ايوب استاد

د افغانستان له ولسي سندرغاړو او له سوزه ډک ږغه برخمن و.

بيلگې:

ای عشقه نامراده تا څه په غمو سر کړم ، ليونی مینې کړم آشنا له بيابانه سره ،
راشه جانانه شه مهربانه، وخت مازديگر دی جينکی گودر ته حينه.

استاد گل زمان

چې کمپوزونه يې ډيرو هنرمندانو ويلي دي .

بيلگه:

"په گل غونډي کې" د طبيعت انځورگري ده .

استاد محمد عمر

د رباب ستر استاد و. د هغه نغمې د افغانستان د طبيعي او ولسي روح استازيتوب

کوي .

نسیم خوشنواز

د هرات دودیزې او آرامې ربایې نغمې ږغوي چې Ambient او طبیعت محوره احساس لري .

عبدالسلام مفتون

د بدخشان د موسیقي سالار چې هم سندرغاړي هم شاعر او کمپوزیتور دی په سندرو کې د طبیعت بنکالا او مینه انځوروي .

بیلگې:

یار بدخشانی، دلبر اشکاشمی

احمدظاهر

که څه هم پاپ هنرمند و، خو ځینې سندرې یې د طبیعت، باران او حسي فضا له امله ناتورالیستي رنگ لري لکه باران شوم که بیارم قطره قطره .

د موسیقي سیمې او بیلگې

د پکتیکا ولسي موسیقي

د پکتیا غرنی ږغونه او سندرې چې د جگو غرونو ، څنگلونو ، کوچ او طبیعت ډیره په زړه پوري ترجماني کوي چې د شپلی او کله له ډوله سره ملي وي .

د هرات موسیقي

د هرات دودیزې نغمې ډېرې نرمې، شاعرانه او طبیعت محورې دي . د دوتار او رباب استعمال یې ځانگړی سکون لري .

د هزاره گانو دمبوره

د غرونو او كليوالي ژوند احساس پكې ډېر غښتلی وي .

د بدخشان غيچك ، رباب ، تنبور

د غرونو ښكلا او د طبيعت ښايست انځوروي .

پښتني ولسي سندرې د ډول ، رباب ، شپيلی ، منگي او كاسې سره

تپه، لنډی او د کوچيانو سندرې اكثر د غرونو، باران، سيندونو او د سفر احساس بيانوي .

د كندهار ولسي موسيقي، صوفيانه عساوي او نسرې، د ننگرهار داستاني موسيقي، تپې، چاربيتې او داسي نور .

پايله:

ناتوراليزم په پښتو ادب او د افغانستان په هنرونو كې د واقعيت او د انسان د ژوند د اصلي ستونزو د بيان مكتب دی . كه په شعر كې وي، كه په ناول، سينما، انځورگرۍ، تياتر، فوتوگرافي او يا موسيقي كې ، هدف يې دا دی چي ژوند لكه څنگه چي دی، همغسي وښيي .

افغان هنرمندانو او ليكوالانو د جگړو، غربت، مهاجرت، بې عدالتی او د ولس د دردونو واقعي انځورونه وړاندي كړي دي، چي دا د ناتوراليزم تر ټولو مهمه ځانگړنه ده .

گران او منلی ډاکټر طارق رشاد صاحب!

زه ستاسو مندوی یم، چې زما پوښتنو ته مو بشپړ او کره علمي او ادبي ځوابونه را کړل. ستاسو د علمي، ادبي او مسلکي ژوند ډېوې تل روښانه او ځلانده غواړم.

گران انجنیر مسعود صاحب!

ستاسو څخه مننه، چې د خپلې ژبې او فرهنگ د خوندي ساتنې، پالنې او ودې په اړه مو کوټلي گامونه اخیستي، چې له هغو څخه یوه بیلگه همدا ده چې غواړی په پښتو ژبه کې هم له بېلابېلو مکتبونو او ښوونځیو له پښتو لپاره له بېلابېلو قلموالو او فرهنگیانو سره مو اړیکې ټینګې کړي او د هغوی پاملرنه مو دې لوري ته را جلب کړې او د پر له پسې ټینګار په وجه مو، دوی دې ته هڅولي چې خپل نظر او خپل قلم له تاسو ونه سپموي. ستاسو یې کور ودان، تل بريالي او نیکمرغه اوسئ، په ژوند و قلم مو برکت.

په پښتني او ادبي مینه: انجنیر عبدالقادر مسعود